

POČITANIJE
NAJSVJAŤIJŠAHO SERDCA
SPASITEL'A

Officialnyj Molitvennik
Obsčestv Najsvjaťijšaho Serdca Isusa Christa
v Greko Katholičeskoj Pittsburghskoj Eparchii

Sostavil:
O. ZENON CHANATH

Izdaniye Pittsburghskoj Greko
Katholičeskoj Eparchii

HOMESTEAD, PA. — 1929

"NIHIL OBSTAT".

"Ňit ťadnoj perepony vypečatanija".

Braddock, Penna.

1-ho Januara, 1929-ho roka.

Rev. Julius Grigassy, D. D.

Povirennij "Censor".

Čislo: 7—1929.

"IMPRIMATUR".

"Da vypečatajetsja".

Homestead, Penna.

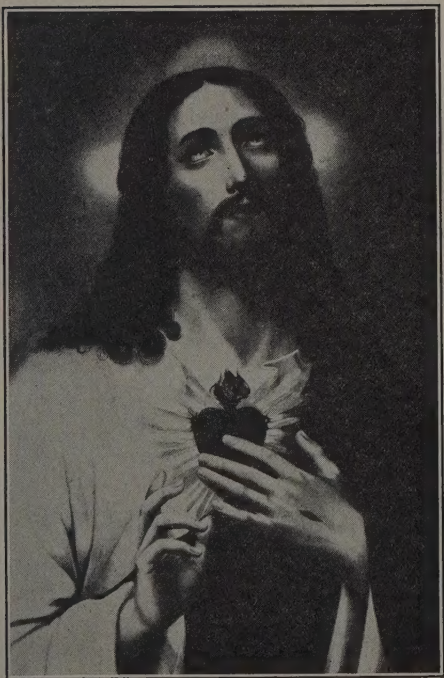
14-ho Januara, 1929-ho roka.

+ VASILIJ,

Episkop.

Da razprostraňajet sija kniha meťdu našim
dobrym amerikanskim ruskim narodom
carstvie Boťije, jakoho vičnym Carjem
jeť i budet Christos Boh naš, kotoryj
mnohokrat vyjavil svoje horjasčoje ťela-
nije vladiti nad nami so ľubľasčim
Serdcem svojim!

“O Svjaťijše Serdce Isusa, pomiluj nas.”

ZAPISNYJ LIST.

Sim to officialno sviditelstvuj, čto

.....
vstupil (-a) vo Obsčestvo Najsvja-
tijišaho Serdca Isusa Christa, jako je
nachoditsja pri Greko Kath. Cerkvi

ot imja (-en).....

.....
vo.....

.....dňa.....

misjaca, roka 19.....-ho.

.....
Mistnyj Dušpastyr', jako
Upravitel' Obsčestva.

I. — ČASŤ.

OTPRAVY K NAJSV. SERDCU SPASITEĽA.

SODERŽANIJE:

1. — Molebeň k Najsvjaťijšomu
Serdcu Isusa Christa.....6
2. — Pisň umoliteľna k Najsvja-
ťijšej Evcharistii.....22
3. — Prazdnik Najsvjaťijšoho
Serdca Isusa Christa....25
4. — Obrjad Intronizacii Najsv.
Serdca Isusa Christa....47

1. — MOLEBEŇ K NAJSVJAŤIJ- ŠEMU SERDCU HOSPODA BOHA I SPASA NAŠEHO ISUSA CHRISTA.

Primičanje: Sej Molebeň majetsja otkončiti odinokaždu pervu Pjatnicu ili Neđiľu misjaca sil'dujusćim sposobom: Upraviteľ Obsćestva, to jest mistnyj Dušpastyr' (ili vypomoćniki jeho) vo vremeni ot neho postanovlennom-obľikavše v Epitrachiľi i Feloňi času otpovidnoj farby, hrjadet k holovnomu Prestolu Cerkvi (ili k Oltarju Najsv. Serdca, jesli sjakoje v Cerkvi nachoditsja), hđi stojavše, velehlasno i zvyčajno naćinajet Otrpravu sice:

Jerej: Blahosloven Boh naš vsehda, nyňi i prisno i vo viki vikov.

Lik: Amiň.

(Vo Velikodnom času, Svjasćennik otspivajet raz: "Christos Voskrese"; Lik-že povtorjajet dvakrat tožde.)

Lik: Carju nebesnyj, Uťišiteľu, Duše istiny, vezďi syj i vsja ispolňajaj; sokrovisće blahich i žizni podateľu; prijdi i vselisja v ny i očisti ny ot vsjakija skverny i spasi Blaže duši naša. — Svjatyj Bože, Svjatyj Kripkij, Svjatyj Bezsmertnyj, pomiluj

nas (triždy). — Slava Otcu i Synu i Svjatomu Duchu i nyňi i prisno i vo viki vikov, amiň. — Presvjataja Trojce pomiluj nas, Hospodi očisti hri-chi naša, Vladyko prosti bezzakonija naša, Svjatyj positi i iscili nemosči naša. Imeni Tvojeho radi. — Hospodi pomiluj (triždy). — Otče naš, iže jesi na nebesich, da svjatitsja imja tvoje, da prijdet carstviye tvoje, da budet voľa tvoja, jako na nebesi i na zemli. Chľib náš nasusčnyj dažd' nam dnes'; i ostavi nam dolhi naša, jako-že i my ostavľajem dolžnikom našim; i ne vvedi nas vo iskušeniye; no iz-bavi nas ot lukavaho.

Jerej: Jako Tvoje jest' carstvo i sila i slava Otca i Syna i Svjataho Ducha, nyňi i prisno i vo viki vikov.

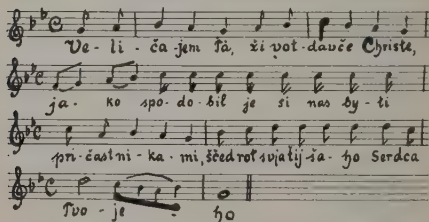
Lik: Amiň — i sejčas pojet

Tropar' na hlas 4-yj:

Dnes' vseleonnaja radujetsja,* ibo na prestoli Serdce Spasiteľa vo pla-

meni ohnennym zritsja,* vsich prizy-
vajasči ko božestvennomu pristanisču,*
iđiže boľizni duš i těles isciľajutsja,*
seho radi prizovi i mene Spase,* pre-
ziraja moja sohrišenija.

Lik — po otpiniju Troparja, na-
činajet Veličanije sľidujusčim tonom:

Stich 1. — Čto vozdam Hospodevi
o vsich, jaže vozdađe mňi.

Stich 2. — Na neho upova serdce
moje, i pomože mi.

Stich 3. — Serdce čisto soziždi
vo mňi Bože, i duch prav obnovi vo
utrobi mojej.

Slava Otcu i Synu i Svjatomu
Duchu; i nyňi i prisno i vo viki vikov.

(Po odinokaždomu Stichu povtorjajetsja:
"Veličajem Ťa....")

Jerej — obernetsja ko narodu, blahoslovľaja ich, **vozhlašajet**: Voňmim, mir † vsim, premudrost' voňmim!

Lik' pojet **Prokimen**, hlasu 4-ho: Voskliknite Hospodevi vsja zemľa, pojte že imeni jeho, dadite slavu chvali jeho.

Jerej, snizchožďaja so Prestola, **vozhlašajet**: Hospodu pomolimsja!

Lik: Hospodi pomiluj.

Jerej — blahoslovľaja kadilo, **vozhlašajet**: Jako svjat jesi Bože naš i vo svjatyh počivaješi i tebi slavu vozsyľajem: Otcu i Synu i Svjatomu Duchu, nyňi i prisno i vo viki vikov.

Lik: Amin.

Jerej — načinaľše kaditi Prestol iz četyrech storon, **vozhlašajet**: Vsja-koje dychanije da chvalit Hospoda.

Lik pod sim časom **pojet**: Vsja-koje dychanije da chvalit Hospoda.

Jerej — kadi vše ves' narod, **spivajet**: O ježe spodobitisja nam slyšaniju Svjataho Jevanhelija mirom Hospoda Boha molim.

Lik otvitujet: Hospodi pomiluj (triždy).

Jerej — uže ot Prestola ober-nuvšesja ko narodu, **blahoslovit** ich so slovami: Mir † vsim!

Lik: I duchovi tvojemu.

Jerej — vzešše vo ruki Sv. Jevanhelije, **vozopijet**: Premudrost! Prosti! Uslyšim Svjatoje Jevanhelije, ot Mafteja (ili ot Joanna) Svjataho Jevanhelija čtenije.

Lik: Slava Tebi Hospodi, slava Tebi!

Jerej — licem ko narodu ober-nuvšesja po vozhlasu: Voňmim! **čtet** zvyčajnym tonom **Jevanhelije**

(i to: ili ot Mafteja, začalo 43-oje; ili ot Joanna, začalo 9-oje i 10-oje; ili ot Joanna, začalo 36-oje, rjodom i pereminno po Molebeňach.)

Jevanhelije ot Mafteja, začalo: 43.

— “Reče Hospod’ svojim učennikom: vsja mñi predana suť Otcem moim: i niktože znajet Syna, tokmo Otec: ni Otca kto znajet, tokmo Syn, i jemuže asče volit Syn otkryti. Prijdite ko mñi vsi truždajusčisja i obremeneni i az upokoju vy. Vozmite igo moje na sebe, i naučitesja ot mene, jako krotok jesm i smiren serdцем, i obrjasčete pokoj dušam vašim. Igo bo moje blaho i bremja moje lahko jest.”

Jevanhelije ot Joanna, začalo: 9.

i 10. — “Reče Hospod’: Niktože vzyde na nebo, tokmo sšedyj so nebese, Syn čelovičeskij, syj na nebesi. I jakože Mojsej voznese zmiju vo pustyňi, tako podobajet volestisja Synu čelovičeskomu: Da vsjak virujaj vo onže ne pohibnet, no da imat život vičnyj. Tako bo vozľubi Boh mir, jako i Syna svojeho jedinorodnaho dal jest, da vsjak virujaj vo oň ne pohibnet,

no da imat' život vičnyj. Ne posla bo Boh Syna svojeho vo mir, da sudit mirovi, no da spasetsja im mir."

Jevanhelije ot Joanna, začalo: 36.

— "Reče Hospod' ko prišedšim ko nemu Judejom: Az jesm' dver'; mnoju asče kto vnyjdet, spasetsja; i vnyjdet i izyjdet, i pažit' obrjasčet. Tať ne prichodit, razvi da ukradet i ubijet i pohubit; az pridoch, da život imut, i lisše imut. Az jesm' pastyr' dobryj; pastyr' dobryj dušu svoju polahajet za ovcy. A najemnik, iže niť pastyr', jemuže ne suť ovcy svoja, vidit volka hrjadusča, i ostavlajet ovcy i bihajet i volk raschitit ich i raspudit ovcy. A najemnik bižit, jako najemnik jest', i neradit o ovcach. Az jesm' pastyr' dobryj, i znaju moja, i znajut mňa moja. Jakože znajet mňa Otec, i az znaju Otca; i dušu moju polahaju za ovcy. I iny ovcy imam, jaže ne suť ot dvora seho; i tyja mi po-

dobajet priversti, i hlas moj uslyšat;
i budet jedino stado, i jedin pastyr'."

Lik: Slava Tebi, Hospodi, slava
Tebi!

JEREJ, po perečitaniju Jevanhelija, hrjadet ot ho-
lovnoho Prestola ko **Obrazu** Najsv. Serdca Isusa
(jesli ne otpravit pered samym Prestolom Serdca
Isusa) i tamo lobzavše Ikon Svjatyj, stojasče, na-
činajet spivati siju melodiju:

Recitando.

Jerej:

I - su - se, Syne Božja živaho, otkryvy
ščedroty sŭatijšaho Serdca Tvo - je - ho
po - mi - ljub i spa - si Te - be ve - li:
ča - juš - čich.

Lik:

O Sŭja - tlij - še Serdce I. su - sa.
po — mi — ljub nas.

2. — Serdce Isusa, krasoto pre-
svitlaja, pomiluj i spasi tebe veliča-
jusčich.

3. — Serdce Isusa, silo nepobidimaja, pomiluj i spasi tebe veličajusčich.

4. — Serdce Isusa, ľuby neizrečennaja, pomiluj i spasi tebe veličajusčich.

5. — Serdce Isusa, veselije serdca mojeho, pomiluj i spasi tebe veličajusčich.

6. — Serdce Isusa, truždajusčich-sja pomosče, pomiluj i spasi tebe veličajusčich.

7. — Serdce Isusa, đivstvennych cilomudrije, pomiluj i spasi tebe veličajusčich.

8. — Serdce Isusa, očisti um moj ot pomyslov sujetnych, pomiluj i spasi tebe veličajusčich.

9. — Serdce Isusa, sochrani serdce moje ot pochotej lukavych, pomiluj i spasi tebe veličajusčich.

10. — Serdce Isusa, pokrove žitija mojeho, pomiluj i spasi tebe veličajusčich.

11. — Serdce Isusa, nadeždo vo smerti mojej, pomiluj i spasi tebe veličajusčich.

12. — Serdce Isusa, utišenije moje na suđi tvojem, pomiluj i spasi tebe veličajusčich.

LIK-že po vsich stichach otpivajet: "O Svjaťiše Serdce Isusa, pomiluj nas!"

Jerej vozhlašajet: Paki i paki preklonše koľina mirom Hospoda Boha molim!

Lik: Hospodi pomiluj (triždy).

Jerej čtet velehlasno siju molitvu: Hospodi Isuse Christe, Bože naš, izvol', da serdca naša stanut prestolom ľubve Tvojeja; usta naša da povidajut vsesčedruju milost' Tvoju; očesa naša da neprestanno vzyrajut vo jazvu Svjaťišaho Serdca Tvojeho; razum naš da razmyšľajet ncizslidimaja soveršenstva Tvoja; pamjať naša da sochrjaňajet drahija vospominanija miloserdija Tvojeho. Vsjačeskaja vo nas, o Ho-

spodi Bože naš, da ispovedat neizrečenkoju ljubov' Svjatijšoho Serdca Tvojeho. — Jako blahoslovisja imja Tvoje so beznačalnym tvojem Otcem i so presvjatym, blahim i životvorjasčim tvoim Duchom nyňi i prisno i vo viki vikov.

Lik: Amiin.

Primičajetsja, čto po sej molitvy potrebno — jesli nachodatsja — priminati novych udov (ili udkini) i to sľidujusčim sposobom: Jerej po imenam vozzyvajet členov (členkini) na pristuplenije. Vozzvanny dolžny lično (a ne čerez upolnomočennych svoich) pristupiti ko Obrazu Najsvjatijšaho Serdca Isusa i dolžny osoblivo žertvovatisja Najsvjatijšemu Serdcu Isusa so sľidujusčimi slovami, jaki skažet naupered Svjasčennik: **“O Božestvennoje Serdce Isusa! Tebi posvjasčajusja soveršenno! Amiin.”**

Jerej — jesli poleznym deržit — možet zd'is jesče i druhi molitvy, jaki najdutsja vo druhoj časťi sej knihi, dodati. Se lišajetsja na voľu jeho. — Po sich: Jerej stojasče spered Ikonom Najsvjatijšaho Serdca Isusa, čtet jektenii sľidujusči:

1. — Pomiluj nas, Bože, po velicij milosti tvojej, molimtisja uslyši i pomiluj.

Lik — na odinokaždu jekteniju otpivajet: Hospodi pomiluj (triždy).

2. — Jesče molimsja o svjatijšem vselenskom Archijereji (N. N.) Papi Rimskom; o bohoľubivom Episkopi našem (N. N.); o načalstvi deržavy našej i o otcich našich duchovnych i vsej vo Christi bratii našej.

3. — Jesče molimsja tebi Hospodu Bohu našemu, ježe prizriti na stenanije, slezy i vopľ honimych viry katoličeskija radi i siluju blahosti tvojeja izbaviti i pomilovati ich.

4. — Jesče molimsja, ježe uslyšatisja hlasu molenija našeho i molitvy i pomilovati rabov tvoich prichodščich vo chram sej svjatyj, da blahoprijatna budet molitva ich pred prestolom vladyčestvija tvojeho, Hospodi, uslyši i pomiluj.

5. — Jesče molimsja o ježe umnožitisja čislu počitatelej Svjatijšaho Serdca tvojeho i blahosloviti počitajusčich

jeho, Hospodi milostivno uslyši i pomiluj.

6. — O ježe vsja kramoly i razdora i nestrojenija (razdiranija) cerkovnaja utoliti, o odstupľšich ot katholiceskija viry ko poznaniju istiny obratiti, virnych-že vo pravovirii utverđiti i ukripiti, i nepokolebimych sobľusti, Hospodu pomolimsja.

7. — Jesče molimsja o predstojasčich ľudej, ožidajusčich ot tebe velikija i bohatyja milosti, za tvorjasčich nam blahaja i za vsja pravoslavnyja christiany.

Jerej vozhlášajet: Milostiju i sčedrotami i čelovikoľubijem jedinorodnaho Syna tvojeho, so nimže blahosloven jesi so presvjatym, blahim i životvorjasčim tvoim Duchom, nyňi i prisno i vo viki vikov.

Lik: Amin.

Jerej po sem, kolina preklonše pered Obrazom Najsvjaťjšaho Serdca, načinajet sice: "Otče naš, iže

jesi na nebesich, da svjatitsja imja tvoje, da prijedet carstviye tvoje, da budet voľa tvoja, jako na nebesi i na zemli..." — Lik prodolžajet: "Chľib naš nasusčnyj dažd' nam dnes', i ostavi nam dolhi naša, jakože i my ostavľajem dolžnikom našim, i ne vvedi nas vo iskušeniye, no izbavi nas ot lukavaho."

Jerej: "Bõnorodice Ďivo radujsja, obradovannaja Marije, Hospod' s toboju, blahoslovenna ty vo ženach..." — Lik prodolžajet: "...i blahosloven plod čreva tvojeho: jako rodila jesi Christa Spasa, izbavitel'a dušam našim."

Jerej i Lik sovokupno čitajut (ili spivajut): "Viruju vo jedinaho Boha Otca vsederžitel'a, tvorca neba i zemli, vidimych že vsich i nevidimych. I vo jedinaho Hospoda Isusa Christa, Syna Božija, jednorodnaho, ot Otca roždennaho, prežde vsich vik. Svita ot svita, Boha istinna, ot Boha istinna, roždenna, ne sotvorena, jedinosusčna Otcu, imže vsja byša. Nas d'ila čelovik i našeho radi spasenija, sšedšaho so nebes, i voplotivšahosja ot Ducha svjata i Marii Ďivy, i vočelovičšasja. Raspjatoho že za ny pri Pontijsťim Pilaťi, stradavša i pohrebenna: i voskressšaho vo tretij deň po pisanijem. I vozšedšaho na nebesa, i siďasčaho odesnuju Otca: i paki hrjadusčaho so slavoju suditi živym i mertvym, jehože carstviyu ne budet konca. I vo Ducha svjatoho, Hospoda, životvorjasčaho, iže ot Otca i Syna izchod'asčaho. Iže so Otcem i so Synom spoklaňajema i soslavima, hlaholavšaho Proroki. Vo jedinu, svjatuju, sobornuju (katholičeskuju) i apostolskuju Cerkov. Ispoviduju jedino kresčeniye, vo ostavleniye hrichov. Čaju voskresenija mertvych. I žizni budusčaho vika, amiň."

Jerej: "O sladčajše Serdce Isusa mojega, daj, čtoby ja Tebe vsehda lučše ľubil." — Lik: Sije vzdychanije dvakrat povtorjajet, pod kotorym vremenem Jerej, vstupivše na Kazatel'nicu, vo korotšoj besidi podajet nauku pritomnym virnikom. — Po svjatoj propovidi, Jerej hrjadet ko holovnomu Prestolu otpraviti "Pisň umolitel'nu ko Najsvjaťijšej Evcharistii." — Lik-že pod sim časom otpivajet siju pisň na česť Najsvjaťijšaho Serdca Isusa:

Blahoslovi vsim...

Považno. D. L. M.

Bla ho-slo - vi vsim I - su - se mi - lyi,
 Čto Tvo - mu serd - cu čest' - ska da jūt, Naj skarb sei
 svit - lyi vsi ukož - doj čvi - ti, te - per i vpi - ki
 po - si da - jūt. I - su - se naš o Bo - že sla -
 vi - myi, bla - ho - slo - vi: Ty skarb naš se -
 di - myi.

Po sem piniju Jerej i Lik obyknovenno otpravľajut "Pisň umolitel'nu ko Najsv. Eucharistii", tak jak to nachoditsja vo sem Molitvenniku na storonach 22—24.

Jerej: Premudrost!

Lik: Čestnijšuju Cheruvim, i slav-

ňijšuju bez sravnenija Serafim, bez istľinija Boha Slova roždšuju, susčuju Bohorodicu ťa veličajem. (Ili "Veličanje" otpovidnoho Prazdničnoho časa.)

Jerej: Slava Tebi, Christe Bože, upovanie naše, slava Tebi!

Lik: Slava Otcu i Synu i Svjatomu Duchu, i nyňi i prisno i vo viki vikov, amiň. Hospodi pomiluj, Hospodi pomiluj, Hospodi blahoslovi.

Jerej: Ot Serdca vsju blahodať istočivyj Christos istinnyj Boh naš, molitvami Prečistyja Svojeja Materi, siloju čestnaho i životvorjasčaho Kresta i (jehože jest' chram), i vsich Svjatych pomilujet i spaset nas, jako blah i čelovikoľubec.

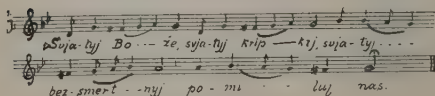
Lik: Amiň.

Otpustiteľnoje blahoslovenije Jereja, po ktoromu Lik otpivajet jaku-nibud' pisň na česť Najsvjaťijšaho Serdca Isusa Christa, jaki prikladom nachodŭatsja na 184—190 storonach sej knižečki.

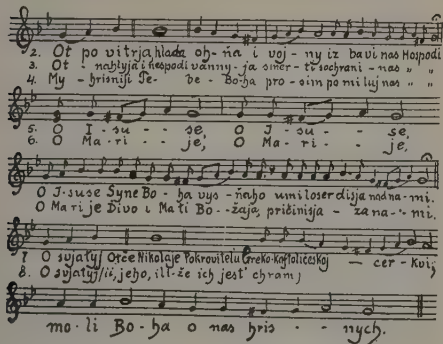
2. — PISŇ UMOLITEĽNA (BLA- HATEĽNA) KO NAJSVJAŤIJŠEJ EVCHARISTII.

Primičanie: Siju umoliteľnu pisň Svjasčennik možet otkončiti vo jakom-nibud' vremení, i po jakoj-nibud' svjatoj otpravi. — Obrjad-že jest' sľidujusčij: Jerej vo Epitrachili i Feloňi (podobajet obľikatisja i vo vsich svjasčenničeskich odeždach) hrjadet ko holovnomu Prestolu, hďi nachod'atsja Najsv. Dary. Na storonu položit Jevanhelije, rozpolahajet Iliton i meži hlubokimi poklonami i meži hlasami dzvonička utvorivše Kivot, Drahochraniteľnicu so Najsv. Darami položit na Iliton. Tohdy sam so narodom pritomnym stanet na kolina i pokadivše trikrat Najsv. Dary, vozopijet:

Lik-že povtorjajet tožde dvakrat.

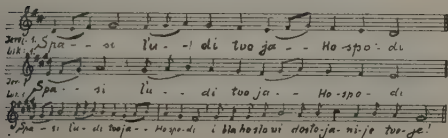
Jerej predpijet rozlučno i okreme odinokaždyj stich:

2. Ot po vitrja hlada oh-ňa i voj - ny iz bavi nas Hospodi
 3. Ot - nahlyja i nespodivanny - ja smer - ti sochrani - nas " "
 4. My - hrisniji Se - be - Bo - ha pro - sim po mi luj nas " "
 5. O I - su - - se, O J - su - - se,
 6. O Ma - ri - - je, O Ma - ri - - je,
 O J - suse Syne Bo - ha vys - ňaho umiloserdisja nad na - mi.
 O Marije Divo i Ma ti Bo - žaja, pričini ja - za na - mi.
 7. O svjatyj Orče Nikolaje Pokrovitelu Greko - Koptoliceskoj — cer - kvi;
 8. O svjatyj/i, jeho, ili - že ich jest' chramj
 mo - li Bo - ha o nas hris - - nych.

Lik - že odinokaždyj stich povtorjajet raz.

Jerej pod čas posl'dnogo pinija, blagoslovľaja kadilo, tri razy pokadit Najsv. Dary i mežu hlubokimi i bohovijnymi poklonami vozmet do ruki Draho - chranitel'nicu, obernetsja ko narodu, deržavše ju vo vysoti svoich očej (bez žadnogo dal'soho vzdviže - nija) i načinajet piti:

Jer. 1. Spa - - si lu - - di tvo ja - - Ho - spo - di
 Lik. 1. Spa - - si lu - - di tvo ja - - Ho - spo - di
 Jer. 2. Spa - - si lu - - di tvo ja - - Ho - spo - di
 Lik. 2. Spa - - si lu - - di tvo ja - - Ho - spo - di i blagoslovi dostoj - ni - je tvo - je!

Lik:

J ispravi ja, vnanija vo vi-ki vo vsja dni blagoslovim
 Tebe i voshvlim imja Tvoje vo vi-ki i vo vik vi-ka.
 Spo - do - bi Ho spo - di vo den' ve - čer sej ber - briča so - chra
 ni - ti tja - - nam. U - mi - lo - ser - di - ja nad na - mi Ho spodi
 u - mi lo ser - di - ja nad na - m. Da - bu - det mi lo ser - di - je
 tvo - je Ho spo - di nad na - m ja - ko - že u - po - va - chom
 na Ja Na Ja Ho spo - di u - po - va - chom da ne pesti -
 di mi ja vo vi - - ki vo vi - ki a - mi.

Vo vremeni pinija sej pisni, Jerej položiti Najsv. Dary na Iliton, snyjdet znova pered Oltar i stavše na kolina, tri razy pokadivše Najsv. Dary, stanet hori i meži hlubokimi poklonami otložiti Drahochra- niteľnicu do Kivota; i kohda perestanet pinije ot- pustiti pritomnych so otpustom otpovidnym dotyčnogo časa.

3. — PRAZDNIK NAJSVJAŤIŠAHO SERDCA ISUSA CHRISTA.

Primičanja: Sej Prazdnik pripadajet na treŭu Pjatnicu po Sošestvii Svjataho Ducha. Sovitujetsja samoho toho dňa posvjatkovati toržestvenno sej velikij prazdnik; odnakož, jesli Nastojateľ Cerkvi iz važnych pričín poleznym sčitajet, voľno perenesti na Neďiľu; a vo sem slučaji voskresna Otrava cilkovito opuskajetsja i beretsja tolko obrjad Prazdnika Najsv. Serdca. — Udy i udkiňi Obsčestva da usilujutsja sej deň posvjatkovati: so Pokajaniem, Pričastijem i ličnoju pritomnostiju na opravach.

Stichiry na Večerni.

Na "Hospodi vozzvach" oťpivajutsja 8 stichiry, sice:

Hlas 6-yj Samohlasen.

Vnemlite nebo i zemľa,* neizsľidovannomu smotreniju čelovikoľubija Božija:* se jedinorodnyj Syn Otca nebesnaho,* sošed so nebese i prijem

rabij zrak,* istosči sebe nas radi,* i preterpiv mnohoobraznyja ukorizny,* i muki i smert' krestnuju,* ischoditi nas ot vrat adovych,* i otverze nam dveri nebesnyja.* Velija ko nam ľubov Serdca tvojeho,* Isuse, slava tebi.

Užasňimsja so Zlatoustym,* i vo-schitimsja so nim daže do izstuplenija,* velija o rođi čelovičem hadajuščim i hlahoľusčim:* velije istinno i užasa ispolň jest,* jako plot' naša vo vyšnych sidit,* i poklon prijemlet ot Anhel i Archanhel.* Velija ko nam ľubov Serdca tvojeho,* Isuse, slava tebi.

Vidite, vidite!* jako vozľubi nas Isus pače Anhel:* ne bo ot Anhel kohda prijemlet,* no ot simene Avraamľa:* i sej, iže so Otcem i so Svjatym Duchom sidit na prestoli slavy,* i prijemlet trisvjatuju pisň ot šestokrylatych Serafimov,* ne styditsja naricati nas bratijeju svojeju,* hlahoľa ko Otcu svojemu nebesnomu:*

vozvisču imja tvoje bratii mojej,*
posreďi cerkve vospoju ťa.* Velija
ko nam ľubov Serdca tvojeho,* Isuse,
slava tebi.

Čto blaho vo nas, Isuse,* jako
sice vozľubil jesi nas?* ěilo li, ježe
smerti porabotichom,* i pervyja kra-
soty lišichom?* um li, jechože neviže-
stvom pomračichom?* pravda li, ot
nejaže otpadochom?* jedva bo za
pravednaho kto derznet umerti:* ty
že, Isuse, sostavil jesi ľubov tvoju
ko nam,* jako za nas hrišnych i
vrahov tvoich umerl jesi na krestĭ,*
kľatvoju za nas byv po pisannomu*:
prokľat vsjak visjaj na drevi.* Velija
ko nam ľubov Serdca tvojeho,* Isuse,
slava tebi.

Isuse, Samarjanyňe vsemilostivyj!*
kaja ti blahodarenija voznesu*, jako
vidĭv mňa padšaho vo razbojnika
pod drevom vo raj,* obnaženna že
odĭjaniya blahodati,* i ujazvlenna hri-
chi,* ne mimošel jesi,* no miloserdo-

vav podňal mňa jesi ot zemli,* i ob-
jazav strupy moja,* vozlivaja maslo
i vino blahodati tvojeja,* privezl jesi
vo hostinnicu Cerkve tvojeja svjatyja,*
da priľižanijem stroitelej jeja isciľusja.*
Velija ko mňi ľubov Serdca tvojeho,*
Isuse, slava tebi.

Vse žitije tvoje, Isuse,* ježe po-
žil jesi so čeloviki,* jedinym pasmom
ľubve tvojeja ko nam byst,* jesče bo
vo utrobi prečistyja ti Matere syj,*
uhotoval jesi za nas tělo tvoje na
žertvu Golgoftskuju:* hlahoľa ko Otcu
tvojemu nebesnomu:* žertvy i prino-
šenija ne voschoťil jesi,* tělo že so-
veršil mi jesi,* tohda rich: se idu,*
vo hlavizňi knižňij napisasja o mňi,*
ježe sotvoriti voľu tvoju, Bože.* Velija
ko nam ľubov Serdca tvojeho,* Isuse,
slava tebi.

Sozdatel' mira syj i Vsederžitel',
ispolňajaj vsjakoje životno blahovole-
nija,* skudňije životnych nas radi po-
žila jesi:* id'iže vo lisi jazviny imut,*

i pticy nebesnyja hñizda,* ty že ne
imil jesi, Isuse, hđi hlavu podkloniti:*
rodivsja vo pesčeri čuždej,* i vo čuž-
dej pesčeri pohreben.* Velija ko nam
ľubov Serdca tvojeho,* Isuse, slava tebi.

Prisiti duše moja ko Isusu leža-
ščemu vo jaslech:* on mlad, on ot-
ročišč,* da ty budeši muž soveršen,*
on obvit pelenami,* da ty razrišišisja
ot uz smertnych,* on vo jaslech, da
ty vo chramich,* on na zemli, da ty
na nebesich,* on ne imi mista vo oby-
teli,* da ty imaši bolije obytelej na
nebesich,* iže bohat syj, nas radi
obnisča,* da niščetoju jeho my obo-
hatimsja.* Velija ko nam ľubov Serdca
tvojeho,* Isuse, slava tebi.

Slava: Hlas 6.

Zakon davyj vo Sinai hrišnym,*
sam porabotilsja jesi jemu, Bezhrišne,*
nas radi prijemyj obrizanije,* so isto-
čenijem kapľ prečistyja tvojeja krove,*

vo zaloh izlijanja jeja do poslednyja
jeja kapli na Golgofti,* takožde i
kresčeniye pokajanja prijal jesi,* cho-
taj krestiti čeloviki* Duchom svjatym
i ohnem.

I nyňi: Bohorodičen, Hlas tojže.

Po skončanii žitija svojeho sokro-
vennahe,* ježe so toboju vo chramiňi
Nazaretsťij, Čistaja,* izyde Isus Syn
tvoj vo pustynŭ,* i živyj so zvirmi,*
četyredesjatodnevnym postom, bďinijem
i molenijem,* podvizasja so Otcem
svoim nebesnym o spasenii našem,*
ne vozhnušajasja i iskušeniya diavola.*
Ty že ostavlšisja jedina vo chramiňi,*
sopodvizalasja jesi Isusu molitvami o
spasenii našem.* Ťimže so ľuboviju
Serdca Isusova* veličajem i ľubov
Serdca tvojeho ko nam,* slava i
tebi.

Po Vchoďi Prokimen dne i Čtenije.

Ot sobornaho 1-ho poslanija Joannova čtenije.

Vozľublennii: o sem javisja ľuby Božija vo nas, jako Syna svojeho jedinorodnaho posla Boh vo mir, da živy budem im. O sem jest ľuby, ne jako my vozľubichom Boha, no jako toj vozľubi nas, i posla Syna svojeho, očisčeniye o hrisich našich. Vozľublennii: asče sice vozľubil jest nas Boh, i my dolžny jesmy druh druha ľubiti. Boha niktože nihďiže viďi: asče druh druha ľubim, Boh vo nas prebyvajet, i ľuby jeho soveršenna jest vo nas. O sem razumijem, jako vo nem prebyvajem, i toj vo nas, jako ot Ducha svojeho dal jest nam. I my viďichom i sviďitelstvujem, jako Otec posla Syna Spasiteľa miru. Iže asče ispovist, jako Isus jest Syn Božij, Boh vo nem prebyvajet, i toj vo Bozi. I my poznachom i virovachom ľubov, juže

imat' Boh ko nam. Boh ľuby jest, i prebyvajaj vo ľubvi, vo Bozi prebyvajet, i Boh vo nem prebyvajet.

Stichiry na Litii.

Hlas 1. Bolgarskij.

Izšed vo mir na propovidanije Je-
vanhelija, Isuse,* prochoždal jesi vsju
zemľu Izrailevu,* blahotvorja i iscilaja
vsja,* izhoňaja bisy, voskressaja mer-
tvyja,* tvorja velija čudes,* uča vo
chrami, vo soňmisčech, vo hradich i
vesech,* vo pustynach i na mori,* i
obnosč podvizajasja molitvoju o spa-
senii duš.* Neizrečennij ľubvi Serdca
tvojeho, Isuse,* slava i blahodarenije

Slava: I nyňi: Hlas 5.

Kaja mzdovozdajaniya prijal Isus
tvoj* za tolikaja blahodĕjaniya,* o
mnohostradalnaja Mati?* se poruha-
nija, klevety,* dosaždenija, poricanija,*
honenija i na smert' vzyskanija:* obače

sija vsja bjachu točiju predvozvistitelna
horesti onyja čaši,* juže žaždaše piti
za ny Syn tvoj,* i ľutaho meča cho-
tasčaho proiti blahoslovennuju tvoju
dušu:* sochrani nas ot neblahodarnosti
ko vam,* za tolikuju ľubov serdec
vašich ko nam.

Jektenii Litijny: Spasi, Bože, ľudi tvoja.

Stichiry na Stichovnach.

Hlas 2. Podoben: Jehda ot dreva.

Utruždsja na puti, Isuse,* i siďa
pri studency Jakovli,* žažden spase-
nija duš,* medotočivymi usty tvoimi
obratil jesi ženu hrišnicu,* i jeju ži-
teli hrada na puť spasenija vičnaho:*
učennikom že prinessim ti brašna,
hlaholal jesi:* brašno moje jest, da
sotvorju voľu poslavšaho mja,* i so-
veršu dilo jeho.* Istočniče miloserdija,
Isuse, slava tebi.

Stich: Prijdite ko mňi vsi truž-

dajusčijsja i obremenenny, i az upo-
koju vy.

Isuse vse milostive!* vskuju zatvo-
risja utroba tvoja ot okajannyja Cha-
nanyni,* vopijusčija vo s'lid tebe i
hlahoľusčija:* pomiluj mňa, Hospodi,
Syne Davidov,* dsči moja zľi bisnu-
jetsja,* ne otvitil bo jesi jej slovese,*
jesče že i priľižasčuju ukoril jesi,
hlahoľa,* ništ' dobro otjati chľib ča-
dom,* i povresči psom,* hďi, Ho-
spodi, ľubov Serdca tvojeho* ko oka-
jannym.

Stich: Byst' serdce moje jako vosk
taja ot lica ohňa.

Ne zakľučich utrobi mojeja ot
okajannyja,* no tľijusči vo serdci mo-
jem ľubovi ko nej,* javichsja jej že-
stok na vňi,* da javľu mirovi vy-
sotu dobroďitelj jeja,* smirivšejsja jej
i otvitivšej:* jej, Hospodi,* ibo i psi
jadat bo ot krupic* padajusčich ot
trapezy hospodij svoich,* ne uderža-

sja ktomu ľuby serdca mojeho ko nej,* i vozhlasih:* o ženo, velija vira tvoja!* budi tebi jakože chosčeši.

Slava: Hlas 4.

Isuse vsemilostive!* vozleža na bra-ci vo Kaňi Galilejstij,* slovesy ubo javilsja jesi žestok,* na prošenije Ma-tere tvojeja prečistyja,* i ne rađa o stuđi domašnych, vo nedostati vina:* obače d'ilom zilnu ľubov Serdca tvo-jeho pokazal jesi ko vsim,* pretvor-jaja vodu vo deržavnoje vino,* i jav-ľaja silu molitvy Matere tvojeja,* i vzdvizaja serdca vsich na upovanie ko nej,* isprosivšej ot tebe prisno-pamjatnoje čudo* prežde vremene.

I nyňi: Bohorodičen.

Mati ženicha nebesnaho!* Car' vse-mirnyj sotvori* svojemu i tvojemu Synovi brak,* soprjahaja jeho na viki so svjatoju svojeju Cerkoviju:* iže

i vzdychaňmi tvoimi sveden so ne-
bese,* premíni moleňmi tvoimi vodu
studenu zakona vetchaho,* vo vino
deržavne blahodati novyja:* toho vina
nam isprosi,* da razhorjatsja serdca
naša ľuboviju* ko nebesnomu Źenichu
našemu.

Nyňi otpusčaješi: Trisvjatoje, i po
Otče náš:

Tropar' Hlas 6.

Bezdnu ľubve tvojeja ko nam,
Christe Bože,* pokazal jesi svjasčen-
nijše Serdce tvoje:* spodobi nas vo
nyňišnem vici sobľudenijem zapovidej
tvoich,* vzdajati tebi ľubov' voz ľu-
bov,* i vo budusčem naslaždatisja
ľuboviju vsesoveršenňijšoju,* vo so-
hľadanii Božestva. (3 raz.)

**Posem Blahoslovenije chľibov: i
Psalom 33-yj.**

O t p u s t.

Kopijem Serdce tvoje na krest'i
probesti, i plamennuju ľubov jeho ko

nam pokazati izvolivyj, Christos istin-
nyj Boh náš, molitvami prečistyja
svojeja Matere, svjatyh, slavných i
vsehvaľnych Apostol, i vsich Svja-
tyh, pomilujet i spaset nas, jako
blah i čelovikofubec.

Na Liturgii.

Antifon 1.

Koľ vozľublenna selenija tvoja, Ho-
spodi, sil! želajet i skončivajetsja duša
moja vo dvory Hospodňa. — Molit-
vami Bohorodicy, Spase, spasi nas.

Serdce moje i ploť moja, vozra-
dovastasja o Bozi živi. — Molitvami
Bohorodicy, i proč.

Ibo ptica obrite sebi chraminu, i
horlišče hňizdo sebi, idžiže položit pten-
cy svoja. — Molitvami Bohorodicy,
i proč.

Slava: I nyňi: — Molitvami Bo-
horodicy, i proč.

Antifon 2.

Ispovimsja tebi, Hospodi, vsim serdcem moim, povim vsja čudesa tvoja. — Spasi nas, Syne Božij, vozľubivyj vsim Serdcem poľusčija ti: Alliluija, 3.

Želanije ubohich uslyšal jesi, Hospodi, uhotovaniju serdca ich vňat ucho tvoje. — Spasi nas, Syne Božij, i proč.

Az že na milostľ tvoju upovach, vozradujetsja serdce moje o spasenii mojem. — Spasi nas, Syne Božij, i proč.

Slava: I nyňi: — Jedinorodnyj Syne...

Antifon 3.

I iže obrazom želajet jelen na istočniki vodnyja, sice želajet duša moja ko tebi, Bože.

Tropar' Hlas 6.

Bezdnu ľubve tvojeja ko nam, Christe Bože,* pokazal jesi svjasčen-

nižše Serdce tvoje:* spodobi nas vo
nynižšem vici sobludenijem zapovidej
tvoich,* vzdajati tebi ljubov voz lu-
bov,* i vo budućem naslaždatisja
ľuboviju' vsesoveršenňijšoju,* vo sohl'a-
danii Božestva.

Kondak Hlas 7.

Truždajusčimsja i obremenennym
pokojisče,* pokazal ješi, Spase, slad-
čajšee Serdce tvoe:* prijmi nas vo
ňidro jeho,* i spodobi nas vo nem
žiti i vo nem skončatisja,* i udosto-
itisja ľubve vsesoveršenňijšija* vo so-
hl'adani' Božestva.

Vchodnoje.

Ispovidajtesja Hospodevi jako blah,
jako vo vik milost' jeho.

Prokimen Hlas 4.

Povim imja tvoje bratii mojej,
posređi cerkve vospoju ťa.

Apostol ko Jevrejem, začalo 306.

Bratije, svjaťaj i osvjasčajemii, ot jedinaho vsi: jejaže radi viny styditsja bratiju poricati ich, hlahoľa: Vozvisču imja tvoje bratii mojej, posreďi cerkve vospoju ťa. I paki: az budu naďijasja naň, i paki: se az i diti priobsčičasja ploti i krovi, i toj priiskrenňi priobsčisja ťichže, da smertiju uprazdnit imusčaho deržavu smerti, sirič dijavała: I izbavit sich jelicy strachom smerti črez vsežitije povinny byša robot. Ne ot Anhel ubo kohda prijemlet, no ot sintene Avraamova prijemlet. Otňudže dolžen bi po vsemu podobitisja bratii, da milostiv budet i viren pervosvjasčennik vo ťich, jaže ko Bohu vo ježe očistiti hrichi ľudskija, vo nemže bo postrada sam iskušěn byv, možet i iskušajemym pomosči.

Jevanheliје ot Joanna, začalo 9. i 10.
(Vižd' storonu 11.)

Vmisto Dostojno:

Veličaj, duše moja, Serdce Spasi-
teľa ľuboviju ko nam horjasčeje.

Pričasten:

Vidivše vsi koncy zemli spasenije
Boha našeho. Alliluija.

Na konci Služby Sv. Mirovanije.

Otpust: Prazdnika.

Molebeň i Obchod so Najsv. Darami.

Primičanije: Na samyj deň Prazdnika Najsv. Serdca
Isusa vmisto Večerni da otkončitsja zvyčajnym spo-
sobom Molebeň ko Najsvjaťijšomu Serdcu Isusa. —
Po Sv. Propovidi da otbudetsja toržestvennyj obchod
raz okolo Cerkvi so provodom Sv. Kresta, pod Za-
stavoju Obsčestva (jesli sjakoje uže jest') i so Naj-
svjaťijšimi Darami. — Pod čas obchoda pojetsja
"Pisň Umolitel'na ko Najsvjaťijšoj Eucharistii". —
Kohda otspivajetsja "Pisň Blahatel'naja", Jerej so
prisutnymi vjedno pered Najsvjaťijšoju Eucharistijeju
na koľinách otkončit:

Udovletvoriteľnoje Umolenije Najsvjatišaho Serdca Isusa.

O najsladčajšij Isuse, koho ľubov meži ľuďmi povsjudu rozširjajetsja, i komu za sije neblahodarno otplačujut zapominanijem, nedbalostiju i otverženijem; vot my, pered Tvoimi Oltarami poklonivše, za taku ľudej lukavu zimnost' i krivdy, so jakimi iz každyh bokov poraňajut Tvoje najľubezňijšoje Serdce, uporjaditi usilujemesja osobnym počitanijem.

Odnakož pamjatajeme, što i my samy ne vsehda byli voľny ot tych neblahodarnostej; proto ot najhlubšaho žaľa tronuty, prosime pervyj raz miloserdije pro sebe, kotory hotovy jes'me samovoľnym udovletvorenijem vynahoditi ne toľko čerez nas zďilanny hrichi, no i za tych, kotory daleko zabludivše ot dorohi spasenija, ili ne choťat Tebe priznati za Pastyrja i Vožda, ibo zakamenilisja vo svojem

nevirstvii, ili, nohami toptavše obisčanja vo Kresčenii danny, nizverchli iz sebe najsladšoje jarmo Tvojeho zakona.

Kohda vynahoroditi namirjajeme sovokupno oplakajemy hrichi, predstavime osobno sebi napraviti: životopovedenije bezskromnosti i bezstydnosti, jaki položat kajdany pohublenija na nevinny duši; perestuplenije dnech Svjatočnych; priklinanije Tvoje i Tvoich Svjatykh; prizyvanije Namistnika Tvojeho i Čina Svjasčenničeskoho; Božestvennoj ľubvi Tajnu zanedbannu, ili so strašnymi svjatokraždenijami obezslavlennu, i na posľidok: publičnoje zločinstvo narodov, jakii vylamatisja choťat iz pod prav i učitel'stva ot Tebe postanovlennoj Cerkvi.

O, keď by mohli'sme my vlastnoju kroviju našeju izmyti tii zločinstva! Meždu simi dľa napravlenija pohublennoj Božestvennoj česti, pro ktoru Ty inohda Otcu Tvojemu na kresťi udovletvorenije prinesl jesi, i ktoroje

na Oltarach ježednevno obnoviti blahoizvoliš; i my samo sije Tebi zdilajeme vjedno s pereprošenijami Prečistoj Ďivy Marii, vsich Svjatych i bohobojnych virnikov, a iz hlubiny serdca obisčajeme, čto, na skolko vo sil'i budeme i na skolko pomožet Tvoja laska, i my udovletvorime Tebi pro minuvši naši i inych hrichi i pro nedbalost' takoj ľubvi, i to: nepokolebajemoju viroju, čistym npravstvennym životom, polnym poderžanijem jevanhelskaho zakona i najľipše s poderžanijem ľubvi; takže, čto prepjatstvu jeme Tebi prinesenny krivdy i čim bolšich vozzyvajeme na posľidovani je Tvoje.

O, najmilijšij Isuse, umolajeme Tebe, čtoby, čerez chodatajstvo Prečistoj Ďivy Marii, prijal jesi sije dobrovol'noje d'ilanije našeho udovletvorenitel'naho umolenija i zdilaj, čtoby'sme byli až do našej smerti virnymi vo obovjazanii i vo tvojej službi, čtoby

koncem zajšlis'me do toho otečestva,
hdi Ty žiješ i carstvuješ so Bohom
Otcem i Svjatym Duchom, nyňi i
prisno i vo viki vikov. Amiň.

Po sej molitvi Jerej zvyčajnym spôsobom po-
blahoslovit trikrat pritomnych so Najsvjaťijšimi Da-
rami i kohda otložit Sv. Tajnu Eucharistii vo Draho-
chroniteľnicu, otpustit virnikov so otpustom Prazdnika.

Đitočki moi, pustite mene v dom
vaš, ibo Ja vladiti namirjaju nad
vami ljublasčim Serdcem moim!

4. — OBRJAD INTRONIZACII NAJSVJAŤIJŠAHO SERDCA ISUSA CHRISTA.

1. — Načalo obyčnoje... Po "Otče naš"... Tropar': "Dnes' vselennaja radujetsja..." (Vižd' st. 7.) (Pod tym časom Svjasčennik kadit obraz.)

2. — Jerej: Hospodu pomolimsja. "Vsemohusčnyj i vičnyj Bože, kotoryj ne zakazuješ maľovati obrazy tvoich Svjatych, čtoby koľko raz tii očami tělesnymi pozeraјeme, toľko raz duševnymi očami razmyšľalisja o podražanii ich prikladov i svjatosti; umoľajeme Tebe, blahoizvoli blahosloviti † i osvјatiti † sej obraz ustrojennyj na česť i pamjať Najsvjaťijšaho Serdca Tvoјeho Jedinorodnaho Syna, Isusa Christa, i sotvori, čtoby vsi, kotory pered tym

obrazom Serdce Najsvjatijšoje Syna Tvojeho Jedinorodnaho pobožno počítati usilujutsja, čerez Jeho zasluhov polučili vo sem životi milost' a vo budućnom vičnu slavu. Amiin." (Okropitsja obraz svjasčennoju vodoju.)

3. — "Viruju..." skažet cila familija stojasče.

4. — Svjatoje napominanije skažet Duchovnik.

5. — Familija stanet na kolina i molitsja vjedno so Svjasčennikom sľidujusču molitvu:

Hospodu pomolimsja. — Najsvjatijšoje Serdce Isusa, koroje vyjavilo Svjatoj Margareti tvoju žadost', čtoby to panovalo nad christianskimi rodinami; proto my dnes' predstupime pered Tebe i vyholosime Tebe za najvyššoho duševnoho Hospodina našej familii.

Ot dnešňoho dňa chočeme žiti iz Tvojeho žitija; chočeme, čtoby vo našej familii tii čestnoty procvitali, kory nam uže tut na zemli Tvoj svjatyj pokoj mohut prinesti; chočeme odstraniti ducha hrišnaho seho svita,

jaku Ty odstranil. Panuj Ty nad našim rozumom čerez jednodušnost našej viry; panuj nad našimi serdciami čerez našu otdannu lasku ko Tebi; plameň toj laski chočeme čerez častoje svjatoje pričastije vo sebi postojanno uderžovati.

Buď laskavyj, Najsvjatijšoje Serdce, nad našoju familijeju panovati; naše duševnoje i dočasnoje žitije poblahoslavit; naši starosti ot nas otňati; naši radosti osvjatiti i našoje terpienje polehčati. Jesli by ňikotoryj člen našej familii byl takij nesčastnyj, čo Tebe hrichom obrazil, pripomni jemu o Najsvjatijšoje Serdce dobrotlivo i miloserdno! A koli pak prijdet hodina otlučenija, a smert' prineset žal' do našej rodiny, uspoikoimesja každy, i tii, kotory otlučajutsja, i tii, kotory tut ostanut, vo Tvojej najsvjatijšoj voli. Ťišitisja budeme toju dumkoju, čo raz prijdet deň, kohda vo nebi sovo-

kupno slaviti budeme vičnoje Tvoje imja i chvaliti Tvoje dobrođijanije.

Naj žijet Najsvjatijšoje Serdce Isusa, našoho Carja i Otca. Amin. (Polnyj otpust. Pius X., 19—5—1908 i Sv. Poeni 22—6—1918.)

6. — Potom za umeršich a nepritomnych členov familii pritomny pomolatsja: 1 "Otče náš" i 1 "Bohorodice Ďivo".

7. — Jesli ěiti familii suť pritomny, možut vjedno naholosno pomolitisja sľidujusću molitvu (no povinnost to ne jest):

O, Najsvjatijšoje Serdce Isusa, Serdce našeho dobrotlivoho Otca. Ty postavil svoj tron vo našej familii, čtoby postojanno so nami prebyval. Ty skazal raz: "Dozvoľte malych ko mňi prijti." Poziraj, o Najsvjatijše Serdce, jak kľáčajeme tut pred Toboju, a obisčajeme Tebi, čto ot seho času chočeme byti takimi poslušnymi, jakim byl Ty vo domi Tvoich rodi-telej, vo domi Nazaretskom, čtoby'sme rosli tak vo rokach, jak i vo pobož-nosti i vo mudrosti.

Najdobrotlivijšoje Serdce Hospoda Isusa, Ty chočeš mati i naše serdce, ibo Ty govoriš: "Đitino, daruj mni serdce svoje!" Ty sam budeš vo našich serdcach byvati, a my Tebe budeme čerez našu poslušnost' tšiti za tak mnogich ludej, kotory Tebe ne choťat ani poznati ani milovati. Najsolodšij Isuse, Ty Božestvennyj prijatelju dajtej. Prijmi naši serdca; očisti ich; učini ich svjatymi a sčastlivymi; prijmi tak naše tilo jak našu dušu so vžitkimi našimi silami. My sebe cilkom Tebi osvjatime na vsehda. Ty sam budi našim Carem. Vžitko, čto lem mysliti a hovoriti, terpiti a činiti budeme, posvjasčujemo Tebi, našemu Otcu i Carju.

Vžitko Tebi i pro Tebe, Najsvjatijšoje Serdce!

8. — A teper' postavitsja obraz na jeho čestnoje misto, potom-že vsi pritomny pomolatsja molitvu blahodarstvennu, jako sľidujet. (Pochvalitelnoje, jesli teper' otpivajetsja i odna pišň ko Najsvjatijšemu Serdцу Isusa.)

Ďakujeme Tebi, o Najsvjaťijšoje Serdce, za bezkonečnu dobrotu, jaku Ty nam proukazalo, kohda sej naš dom, iz meži tysjasčej vybralo, čtoby-s'me prijali zastupnicstvo Tvojej laski, i čtoby naš dom stalsja zadostučenijem za neblahodarnost' tak mnohich ľudej.

Vitajeme Tebe vo našem domi, jako našeho Hospoda; klaňajemesja Tebi i utišimesja, čto chočeš vo obrazi so nami pod jednoju strichoju prebyvati i učast' brati vo našich starostach, jako i vo našich nevinnych radostach.

Pozostaň so nami, o Božestvennoje Serdce, ibo nam potrebno ľubiti Tebe i inych ko Tvojej ľubvi priťahnuti, ibo Ty jesi tot oheň, kotoryj žadaješ na cilom sviťi zapaliti.

Naj budet Tvoje u nas prebyvanije takoje miloje, jakoje bylo u Lazarja vo Bethanii, hďi Ty dobri čuvstvovalsja pri tych serdcach, kotory Tebe milovali i vo Tebi vybrali sebi naj-

lipšu čast. Naj budet Tebi naš dom prijemnyj, jakim byl Tebi vo Egypti dom, hdi sja Ty uchilil ot preslido-
vanija Herodeša.

Pozostaň so nami, ibo možno, čto ko nam uže približajut dni trafenija, zasmuščenija i iskušeniija. Svit i nas by chočil ot Tebe otorvati, no my liš ko Tebi chočeme prideržatisja, ibo Ty jesi doroha, pravda i život.

Maj vsehda meži nami, o Hospodi naš i Učitele naš, svoje prebyvanije, čtoby'sme so Toboju vjedno i iz Tvo-
jej milosti žili my, kotory Tebe našim Carem nazyvajeme, ktoromu jedinomu služiti chočeme.

Naj žije, panuje vo sem domi miloje, oslavlennoje i triumfujusčoje Serdce Isusa, nyňi, prisno i vo viki vikov. Amiň.

9. — Dodajetsja jesče sija molitva:

Radujsja Carice, Mati miloserdija, život, sladost' i nađija naša, radujsja!

Ko tebi obertajemesja my vyhnanny syny Jevy; ko tebi vzdychajeme plačusče vo sej doliňi slez. Za to, zastupnica naša, oberni svoi miloserdny oči ko nam, a ukaž nam puť Isusa, plod života tvojeho, o dobrotliva, o laskava, o presolodka Hospoža Marije!

Najsvjatišoje Serdce Isusa, pomiluj nas!

Neposkvernennoje Serdce Prečistoj Divy Marii, molisja za nas!

Svjatyj Otče Nikolaju, pokroviteľ Greko Katholičeskoj Cerkvi, molisja za nas!

Svjata Margareto Marije, molisja za nas! — Amiň.

10. — Otpust Jereja i mnohoľitstvije.

II. — ČASŤ.

MOLITVY, RAZMYŠLENÍ- JA I VOZDYCHANÍJA.

SODERŽANIJE:

1. — Molitva dobroho namirenija....56
2. — Molitva vručiteľna ko Sv. Serd-
cu Isusa Christa.....56
3. — Molitva pered Obrazom Svjata-
ho Serdca Isusa Christa.....57
4. — Molitva požertvovania samaho
sebe Sv. Serdca vo deň zapisa-
nija vo Obsčestvo i vo každy
peršu Nedělu misjaca.....61
5. — Molitva vručiteľna na pervuju
Pjatnicu misjaca dľa tych, ko-
tory devjať misjačnu pobožnosť
končat.....62
6. — Udovletvoriteľnoje umoleni-
je Najsv. Serdca Isusa.....42
7. — Molitva umiliteľna pered Najsv.
Eucharistiju.....64
8. — Molitva za Duch. Otca.....65
9. — Razmyšlenija i molitvy na každyj
deň malaho devjatodnevia.....66
10. — Korotkija vozdychanija.....108

1. — Molitva dobroho namirenija.

O Hospodi Bože moj, na Tvoju bolšuju slavu žertvuju vsi moi mysli, slova i dila cilaho života mojeho, prijmi siju žertvu i učastnikom zčilaj mene vsich Tvoich blah i otpustov na Tvoju bolšuju slavu i na moje duševnoje spasenije. Amiin.

(Ježednevno rano vzbudi vo sebi dobroje namirenije vysše napisannym sposobom i tohda za každoje slovo, dilo, bud' rabotaješ, bud' otpočivaješ, ot Hospoda Boha zaplatu polučiš.)

2. — Molitva vručitelnaja ko Sv. Serdcu Isusa Christa.

Da slavitsja i blahoslovitsja Presvjatoje Serdce Isusa Christa.

Ja ne dostojnyj čelovik peredajusja i posvjasčajusja Božestvennomu Serdcu Tvojemu na cilyj moj život, na cilu vičnost i otrikajusja na vsehda ot vsjakaho dila, kotorym by ja Tvoje Sv. Serdce zasmutiti moh i obiščaju Tebe vsehda i ~~vsehda~~ bolše ljubiti,

ľubov Tvoju zasluřiti i vo vsich moich stopach voľu Tvoju svjatuju ispolľati.

No poneře Ty sam skazal, řto bez Tebe niřeho dobraho ne mořeme tvoriti, iz hlubiny duři mojej prořu Tebe: ukripi serdce moje i utverdi vo Tvojej svjatoj ľubvi, řtoby mene nikohda nijaka sila ot Tebe ne mohla otluřiti ni otorvati. Aminř.

3. — Molitva pered Obrazom Sv. Serdca Isusa Christa.

I. Rana. — Veliřajem řa Serdce Isusa, řto izvolilo iz ľubvi ko nam priľati svjaty rany; řakujem Tebi za siju ľubov i na dokazanije nařoj blahodarnosti řertvujem Tebi vsi terpi-nija, jakii terplřat i budut terpiti vsi serdca, kotory Tebe ľubľat. Prosim Tebe takore, izvolř poraniti serdca nařa i vsich ľudej ohnennoju striloju Bořijej ľubvi, řtoby my ne dľa sěbe i dľa svita umerli, a řili toľko dľa

Tebe i vo ohni Tvoje ljubvi perene-
slisja vo vičnoje blaženstvo. Amiin.

II. **Krov.** — Veličajem Ťa Serdce
Isusa, koroje izvolilo iz ljubvi ko
nam vyľfati svoju najdorohšuju Krov
do posľidnoj kapli. Ďakujem Tebi za
taku veliku ľubov i žertvujem Tebi
za to vo dar vsi učinki našeho tĭla
i duši, takožde i našu krov i život,
jesli by to byla Tvoja svjata voľa.
Pri sem prosim ot Tebe i tuju lasku,
čtoby u nas ničeho ne ostalo, čto ne
bylo by Tebi soveršenno posvjasčeni-
noje. Amiin.

III. **Voda.** — Veličajem Ťa Sv.
Serdce Isusa, koroje izvolilo iz ljubvi
ko nam vyľfati iz svoje rany svjatu
vodu. Ďakujem Tebi za siju ľubov i
žertvujem Tebi za to vse počitanije
i veličanije, koroje otdajet Tebi vsja
priroda, vsi rozumny i bezrozumny
sotvorenija. Pri sem prosim Tebe, iz-
voľ podati nam vodu živu, čtoby vo
nej obmyti vsi naši hrichi i stalisja

dostojnymi na to, čtoby Ty prijal nas do Carstva Nebesnaho. Amiň.

IV. **Plameň ľubvi.** — Veličajem Ťa Sv. Serdce Isusa, ktoroje izvolilo poľubiti ohnennoju ľuboviju vsi ľudi. Ďakujem Tebi za siju ľubov i žertvujem Tebi našu ľubov i vsich Tvoich virnych duš. Prosim Tebe pokorno, rozpali ohnem Tvojej ľubvi serdca vsich tych, kotory Tebe jesče ne ľubľat, čtoby my vsi stalisja dostojnymi Tvojej ľubvi nyňi i vo viki. Amiň.

V. **Ternovyj vinec.** — Veličajem Ťa Sv. Serdce Isusa, ktoroje izvolilo prijati terpinija vinca ternovaho: ďakujeme Tebi za siju ľubov, i razom molim Ťa o prosčeniі vsich zlych myslej, želaniј, slov, učinkov, jakimi my i vsi ľudi na zemli Tebe obrazili. Jak vo izminy za ťi hrichi žertvujem Tebi vse, čto toľko na nebi i na zemli dobroho soveršilosja i soveršajetsja. Prosim Tebe, izvoľ poderžati nevinnych vo nevinnosti, kajusčichsja vo

revnosti, hrišnikov privedi na pokajanje, a nam vsim podaj lasku, čtoby my nikohda bolše Tebe ne obrazili, no vsehda život Tebi priyatnyj provadili. Amiň.

VI. **Krest.** — Veličajem Ťa Sv. Serdce Isusa, katoroje izvolilo iz ľubvi ko nam pereterpiti na krestí strašny muki i prinesti sebe na nem Otcu Nebesnomu vo žertvu za spasenije cilaho svita. Ďakujem Tebi za siju bezmirnu ľubov, i vo otplatu prinosim Tebi žertvu, katoru prinesla Tebi Prečista Ďiva, Mati terpinija i vsi svjatii. Daj nam lasku vsi naši kresty otvažno, spokojno i veselo znositi až do konca našeho života, čtoby terplásči vo tom životi, razom so Toboju veselilisja vo budusčim. Amiň.

*

O Presvjatoje Serdce Mojeho Isusa! Ja vybiraju Tebe za svoje pribižisče. Budi mňi siloju vo bor'bi, pomoščnikom vo slabosti, svitilom i provadi-

telem vo temnoti seho života, potrebitelom moich hrichov i osvjasčenijem vsich moich želanij, slov i d'il. Ja sojediňaju ich so Tvoimi slovami i d'ilami, čtoby Ty vo moje serdce prijšol i mene so Soboju na viki sojedinil. Amin.

* * *

4. — Molitva požertvovanija samaho sebe Svjatomu Serdcu vo deň zapisanija vo Obsčestvo i vo každy peršu Nedil'u misjaca.

O Presvjatoje Serdce Isusa, ja otdaju Tebi cilaho sebe: pamjať, razum, voľu i serdce. Choču, čtoby vse, čto budu činiti i terpiti, odnosilisja vo Tvoju česť i slavu. Choču Tebe ľubiti vsim, čto budu d'ilati, hororiti i mysliti. Choču, čtoby každoje moje slovo bylo dokazom ľubvi i proslavljenja Tvojeho bezkonečnaho veličestva; čtoby každyj ruch moich ust byl vyrazom žal'u za vsi hrichi,

so jakimi ja do seho dňa oskorbil Tebe. O serdce polnoje ľubvi! Jesli by ja moh Tebe tak často ko sebi prihortati, jāk často hrud' moja vzdychajet i tak často žertvovati Tebe predvičnomu Otcu, jak často otdychaju i to: vo blahodarenije za Tvoi dobrodijanija. Upovajusče na Tvoje miloserdije, o Božestvennoje Serdce, maju teper' namirenije pomosčiju Tvojeju Tebi vsehda služiti, Tebe vse lučše ľubiti; toľko prošu blahoslovenije Tvoje na vsi mysli, slova i dila cilaho života mojeho, čtoby čerez moj život proslavilosja Serdce Tvoje vo viki vikov. — Amin.

5. — Molitva vručitel'na na pervuju Pjatnicu misjaca dľa tych, kotory devjať misjačnuju pobožnosť končat.

O Bože Spasiteľu moj! So hľubočajšoju ponižennostijeju ko noham Tvoim pripadajusče žertvuju Tebi seho dňa, vo pervuju Pjatnicu seho misja-

ca, po želaniju Serdca Tvojeho, sije Sv. Pričasčeniye vo pervych, čtoby pereprositi Tebe pro moju cholodnost', neblahodarnost' i innyja oskorblenija, kotorymi ja tvoje ľubeznoje Presvja-toje Serdce vo Sv. Eucharistii zasmutil.

Žertvuju daľije sije umilostivitel'noje Sv. Pričasčeniye, čtoby dajakoje udovletvorenije podati Tebi i pereprositi Tebe za vsi ti strašny poruhaniya i lajanija, kotorymi neblahodarny ľudi Tvoje Božestvennoje Serdce vo sej Tajni Ľubvi Tvojej postojanno oskorblajut. Prijmi blaho, Spasiteľu moj, ot smirennaho i kajusčahosja dítati Tvojeho sije umilostivitel'noje Sv. Pričasčeniye, i podaj, čtoby na mni ispolnilosja Tvoje utišitel'noje velikoje priobisčaniye. Upovajusče na Tvoje bezmirnoje miloserdiye i bezkonečnuju Ľubov Tvoju, to polučiti i nađijusja. Podaj na konec, čtoby ja vo čas smerti mojej vo Božestvennom Tvojem,

Serdci pevnoje pribižisče našel, čtoby sokrušennym serdcem so Svjatymi Tajnami ukriplenno vo sostojanii blahodat ostavil sej svit, i dakoli vo Carstv Nebesnom liš Tebe ljublasče, liš vo Tebi naslaždajusčesja blaženno na serdci Tvojem otpočival na viki. Amin.

6. — Udovletvoritel'noje umolenije Najsvjatijšaho Serdca Isusa.

(Vižd 42-u storonu)

7. — Molitva umolitel'na pered Sv. Eucharistijeju.

Umolaju Ťa, o Bože moj, vo svjatišej Eucharistii; vsimi silami duš mojej ljublu Ťa i blahoslovlu Ťa na vsich prestolach zemli, hdi iz ljubvi ko nam tajno prebyvaješ. No najpače želaju umolati i utišati Ťa vo tich cerkvach, vo kotorych Tebe malo umolajut, ili počitanije Tvoje sovsim ostavljajut. Vo Tvojej ostavlennosti so Toboju sočuvstvuj, i poneže ničeho in-

naho d'ilati ne mohu, mysliju i serd-
cem na vsehda pri Tebi останus'.
Blahoslovi mňa i spasi mňa. Moľu
Ťa, najboľšij ľubiteľu duš, vmisto
vsich ľudej, podaj, čtoby vsi poznali
i ľubili Ťa vo viki vikov. Amin.

8. — Molitva za DuchovnahO Otca.

Isuse moj, kotoryj jak dobryj pa-
styr' duš našich vo Eucharistii meždu
nami prebyvaješ, izlivaj z Prestola
Tvojeho izobil'ny luči milosti Tvojeja
na našeho dobroho dušpastyrja, otca
duchovnahO.

Podadž' jemu blahodati potrebny
dľa svojeho i našeho osvjasčenijsja. —
Dažd', čtoby starateľno bodrstvoval nad
svoimi ľubimymi, ko kotorym Duch
Svjatyj postavil jeho; blahoslovi jeho,
kohda serdce svoje vo molitvi ko Tebi
vozdvihajet, kohda svjatyja slova Tvoi
propovidajet i kohda vo svjasčenni-
českom staňi svojem na blaho bez-
smertnych duš truditsja. Dažd' byti

jemu dušpastyrem po Tvojemu Sv. Serdču, kotoryj jedino liš Tebi i svjatomu zvaniju svojemu živet, čtoby kohda Ty prijdeš suditi pastyrja i stado, my jeho radostiju i koronoju byti i kupno so nim neuvjadajemaho vinca žizni vičnyja dostihnuti mohli. Amiin.

9. — Razmyšlenija i Molitvy na každyj deň malaho devjatodnevia.

Na Povečerije Devjatodnevia.

Sovitujetsja, choťa ne obovjazatel'no, otkončiti niže sľidujusčii razdumovanija, jako prihotovlenije na devjatodnevie.

Razmyšlenija.

“Reče Hospod' svojim učeníkam: kto ot vas imat druha, i idet ko nemu polunosči, i rečet jemu: družę, dažd' mi vzaim tri chľiby: Poneže druh prijde so puti ko mňi, i ne imam česo predložiti jemu. I toj izvnutr otvisčav, rečet: ne tvorí mi trudy; užę dveri zatvoreny suť, i d'iti moja so

nnoju na loži suť: i ne mohu vovstav dati tebi. Hlahoľu že vam: asčene dast' jemu vovstav, zane druh jemu est', no za bezstudije jeho vovstav dast' jemu jelika trebujet. I az vam hlahoľu: prosite i dast'sja vam: isčite i obrjasčete: tolcyte i otverzetsja vam. Vsjak bo prosjaj prijemlet: i iščaj obritajet: i tolkusčemu otverzetsja. Kotoraho že vas otca vosprosit syn chľiba, jeda kameň podast' jemu, ili ryby, jeda vo ryby misto zmiju podast' jemu; ili asčene prosit jajca, jeda podast' jemu skorpiju; asčene ubo vy zlisusče, umijete dajanija blaha dajati čadom vašim, koľmi pače Otec vaš iže so nebese, dast' Ducha Svjataho prosjasčim u neho." (Luka 5—13.)

M o l i t v a.

Hospodi i Spasiteľu moj, Isuse Christe! Pripadaju ko Tebi, ibo Ty zval mene, kohda Ty hovoril: "Prijdite ko Mňi vsi, truždajusčisja i ob-

remenennii i az upokoju vy.” (Mathej, 11, 28.)

Hospodi! Ja voistinnu ustal. Hospodi! Mene voistinnu obťažujet žurba, staranije. Ja otkryvaju pered Toboju moju dušu; ja razskažu Tebi moje želanije. (Tut skaži dovirno tvojemu Hospodu tvoju pros’bu, rozskaži tvoi nuždy tak, jak kohda d’itina hororit so svojim otcem.)

Isuse moj! Ja prichodžu ko Tebi; podaj mni počihu. Isuse moj! Vozopiju ko Tebi, i Tvoje miloserdije da pomožet mojej nuždi. Ja to choču d’ilati, na čto Ty mene naučil. Čerez devjat’ dnej každyj deň vytrevvalo budu tolkati na dverjach Tvojeho Serdca. Čerez devjat’ dnej ježednevno prositi i umolati budu Tvoje vsemohusčoje i ljublasčoje Serdce!

Isuse! Ty učil: my dolžny vytrevvalo i postojanno molitisja. I tak d’ilaju, virno i doviroju poukažu, na skolko ja počitaju Tvoe dobrotlivoje,

sostradatel'noje, velikomilostnoje Serdce. Ja to d'ilaju proto, čtoby dosjahnuti tuju lasku, ktoru teper' prošu ot Tebe i vo ktoroj ja tak duže nuž-dajusja.

Isuse moj! Ja bojusja, ibo imiju pričinu to dumati, čto siju bidu i nuždu vo ktoroj ja ko Tebi pripa-daju, Ty poslal na mene prjamo pro moi hrichi. Prjamo proto iz cilaho serdca mojeho žaluju vsi moi hrichi i prezrivaju ich iz ciloj mojej duši, ibo čerez ny ja oskorbil Tebe, pre-dobraho i ljubvi dostojnaho Boha. Žaluju, ibo ja natah (-la) na sebe Tvoje osuždenije i Tvoju dobrotu ja prezritoj neblahodarnostijeju otplatil. O Svjatoje Serdce mojeho Spasitel'a! Zmiluj'sja nad mnoju po velikoj mi-losti Tvojej i po množestvu sčedroty Tvojeja očisti moje bezzakonije! Umyj mňa ot bezzakonija mojeho i ot hri-chov moich očisti mňa! O Isuse moj! Ne sotri mene ot lica Tvojeho! Vid'

serdce sokrušennoje i smirennoje, o Bože moj, znaju Ty ne uničižiš!

Podijusčesja na Tvojej laski tverdo obisčaju, čto ispravľusja i ot moich vin (tut dumaj na najbolši i najčastiji hrichi) čerez sii devjať dni vo osobennosti varovatisja budu.

Mati miloserdija! O Marije! I ko tebi obertajusja vo mojej nužďi. Vospamjatajsja, jakuju silu majet tvoje zastuplenie pered Serdcem Svjataho Syna Tvojeho. Pripadaju ko Tebi, buď mojeju zastupniceju i predloži Synu tvojemu moju pros'bu. Ne prezri moju molitvu vo vremja sej nuždy, no ochrani mňa i pomози mňi, o slavnaja, o blahodatnaja Ďivo Mati; vlastnaja Mati vsich nas, zastupiteľnice i spomahateľnice vsich nas, poprosi Tvojeho Syna, poruči mene Tvojemu Synu, predstavi mene Tvojemu Svjatomu Synu. Molisja za mene Svjataja Boho-Mati, čtoby dostojnym statisja na obisčanije Christa. Amiň.

PERVYJ DEŇ.

Serdce Našeho Pravdivaho Boha.

Razmyšlenije.

Spasitelj, ot koho pomošč ožidaješ, jest voistinnu Boh, proto ljubov Jeho Serdca jest ljuboviju samaho Boha.

My znam, čto Boh ljubit vse, čto sotvoril. I ty jesi sotvorenijem Boha i jak pevnaja jest pravda, čto Isus Christos pravdivyj Boh, prjamo tak bezsomnitelno, čto On ljubit tebe, tebi dobroje chočet i tebi mnogo dobroho dilaet. Sledovatelno ty ne smiješ somnivatisja vo tom, čto Božestvennoje Serdce Isusa jest napolnennoje dobroju voleju ko tebi.

My znam o ljubvi Boha, čto taja ljubov jest mohuščestvenna, možet zdilati vse, čto liš chočet. Tak jest vysše vsjakaho somninja, čto Božestvennoje Serdce možet zastanoviti tvoji stradanija, i čto možet podat

tebi i tuju lasku, которују tak ne-
terpezlivo ožidaješ.

My znajem o љubvi Boha, što ona
ne jest' skupa ni malodušna, no što
ona razpolahajet svoi podarki i laski
bezmirno. Sjakoje jest' sľidovatel'no i
Serdce Isusa.

My znajem o љubvi Boha, što ona
ne chočet smerti hrišnaho, no što by
on navernulsja, pokajalsja i što by žil.
Prjamo proto velikoju doviroju oberni-
sja ko Svjatomu Serdcu Isusa, ibo
Christos љubit tebe, ibo On vsemo-
husčij, ibo On sčiryj i jest' napolnen
miloserdijem ko ubohomu hrišniku.

Molitva.

Hospodi i Bože moj, Isuse Christe!
Velikoju pokornostijeju poklaňajusja pe-
red Toboju i umol'aju Tebe! Umol'aju
Tvoje Božestvennoje Serdce.

Kto by somňivalsja vo tom, što
možet ot Tebe polučiti vsjakuju lasku
potrebnuju ko spaseniju?! Vid' Ty

sam skazal: "Odin Boh jest dobryj." Ispoviduju, čto Ty Boh, ispoviduju, čto Tvoje Serdce jest Serdcem Boha i čto Ty jesi samaja l'ubov i dobrota.

Ne prepjatstvujet Tebe ničeho vo tom, čtoby uslyšati moju pros'bu; ibo pered vsemohusčestvom Tvoim ničeho ne jest nevozmožnaho. Bohatost Tvojeho mohusčestva perevysšajet vsjakuju miru i iz neizčerpajemoj skarbnycy Tvojej možet podati dľa mene to, čto mñi potrebno.

Ja uznaju, čto mnoho sohrišil (-a) protiv Tebe, no ja ne upadaju vo otčajanije. Znajú i ispoviduju, čto Ty jesi moim bezmirno velikodušnym i milostivnym Bohom i čto Ty prostiš hrišniku, jesli pokajetsja i otvernetsja ot svoich hrichov.

O milostivnoje Serdce Boha Utišitel'a! Vozdvihni i mene! Prosti mñi! Pospiši na moju pomošč! Liš skaži slovo i ja uslyšan budu! Na Ťa upovaju Hospodi, ne dopusti, čtoby

zahaňbitisja! O vsemohusčoje Serdce Vsemohusčaho Boha, pomiluj mňa! — Amin.

VTORYJ DEŇ.

Serdce Najlučšaho Otca.

Razmyšlenije.

Vse to, čto odin ljublasčij otec mozet zdilati za svoi diti, vse to i Isus zdilajet pro nas. Proto pravilno možem hovoriti, čto Isus otnošajetsja ko nam Otcevskim Serdcem.

Điti polučajut svoj zemeľnyj život i susčestvo ot otca; otec priobrivajet dľa nich jidlo i napitok; otec ochraňajet ich ot nebezpečnostej, ot neprijatelej; on pomahajet im vo težkich dilač. Jesli diti zaboľijut, on stara-jetsja, čtoby zdorovľa polučili obratno; jesli starosti obťažujut ich, otec prinošajet utišenije; jesli diti provinilisja, uhroženije otca prinošajet ispravlenije. Na konec, jesli otec umret, ves' svoj majetok ostavľajet ditač.

A teper' vospamjatajsja: Ne zdi-
lal i vse to so toboju tvoj Spasiteľ,
Isus Christos? Komu možeš ďakovati
vysšejestestvennyj život laski? Kto zdi-
lal tebe usynovlennoju ďitinoju Boha?
Ne Isus Christos-li? Vid' Jeho straš-
nym stradanijam i krovavoj krestnoj
smerti možeš ďakovati siju lasku! Ne
dal-li tebi Svoje Svjatoje Ťilo vo
pisču i Svoju cinnuju Krov' vo na-
pitok? Ne vyplatil-li On doroho tvoi
dolžnosti? Ne sochranil-li tebe do sich
por ot nebezpečestva vičnoj propasti?
A jesli tvoja duša byla boľna vo
sľidstvije hrichov, ili jesli prjamo vy-
merla u tebe vysšejestestvennaja žizň,
ne vozkresil-li On tebe opjať na no-
vyj život vo Sv. Tajni Pokajanija?
A jesli stradanije pustit na tebe, čtoby
vozstrjasti ťa iz hrichov tvoich, i tak
spasti ťa ot vičnoj pohibeli, ne sviďi-
teľstvujet-li vse to o dobroťi Otcev-
skaho Serdca Isusa? Sv. Pavel jasno
pišet: "Koho Hospod' ľubit, toho po-

mučit; i uhroziť vsjakaho syna, ktoraho prinimajet ko sebi. Jako ko synam, tak pokazyvajetsja Boh ko vam; ibo kto jest' takij syn, ktoraho otec ne pohroziť?" — A na konec, ne obisčajet-li tebi svoje hosudarstvo i svoju blažennosť, čtoby ty byl Jeho spadkojemcem i druhom vo vičnosti?

Uznaj i priznavaj blahodarnuju radostijeju: čto Serdce Isusa Christa jest' Otcevskim Serdcem, kotorym On otnošajetsja ko tebi. Proto pristupi ko Nemu so otdannym serdcem dítiny i prosi Jeho:

Molitva.

Otcevskoje Serdce mojeho Isusa! So najbolšoju doviroju prichožu ko Tebi, ibo znaju, čto i najstarostlivijšij otec ne ľubit tak svoi díti, jako Ty vozľubil nas i ľubiš i teper'. Vo moich nuždach i uťisnenijach, ko komu že imiju obernutisja, jesli ne ko Tebi, najľučšemu otcu i istočniku vsjakich

blah? Haňblivo uznavaju, čto ja Tvoje Svjatoje Serdce moimi hrichami tak mnoho raz oskorbil, povinnoje počitanije tak mnoho raz ne podal (-a) i byl (-a) prezriteľno neblahodaren (-na) ko Tebi. Uznaju, ja tysjača raz zaslužil, čtoby Ty mene ot sebe otbrosil i ne priznaval bolše za svojeju d'itinoju. No znaju, čto choťa ja pozabyl o tom, čto ja Tvoja d'itina, Ty ne pozabyl to, čto Ty moim Otcem. No znaju, čto bezhraničnoju terpezlivostijeju Ty perenes moi mnohi oskorblenija, daže bezkonečnoj tvojej dobrotoju Ty za mene chodil, kohda ja stremilsja obyjtí Ťa. Prjamo proto nad'ijusja, čto ni teper' ne otbrosiš mene ot sebe, kohda pravdivym žaľem oplakuju pered Toboju moi hrichi i tverdo obisčaju, čto skorije umru, čim by moimi hrichami opjať oskorbiti Tebe. Stani ko mňi, dorohoje Serdce mojeho Isusa, čtoby moja dobraja voľa stalasja d'ilom. A jesli

moja pros'ba (zd'is dumaj na to, na vyprošeniye čeho sije svjatoje devjato-dnevije končiš) ne protivitsja Tvojej svjatoj voli, prošu Ťa, podaj to, za čto ja ko Tvojej bezhraničnoj dobroti doviroju pripadaju. — Amin.

TRETIJ DEŇ.

Serdce Našeho Ľub'asčaho Brata.

Razmyšlenije.

Jest' to nepremesimoju pravdoju, čto Isus Christos jest' našim bratom. Ibo my imijem so nim společnaho Otca vo nebi; Jeho otec jest' i našim otcem i to iz dvoch pričín.

Isus Christos jest' pravdivyj čelovik, prjamo jak my. A Boh jest' otcem vsjakaho čelovika, vid': "ot Neho narečesja vsjakoje otečestvo na nebesich i na zemli." (Jef. 3, 15.) Dašše, Isus Christos jest' voistinnu i jedinorodnym Synom Boha, my že stalisja synami Boha čerez kresčeniye. "Pervo-

rožden meždu mnohimi srodnikami.” (Rim. 8, 29.) Jesli že Isus jest našim bratom, tohda Jeho Serdce jest serdcem našeho brata.

Pri bratskom otnošenii Serdca Isusovaho ko nam sviditelstvujet Jeho bratskaja ľubov. On naučil nas na to, čtoby my Otca “Otče naš”-om nazvali; daže, čto i bolše seho, On priobril pered Bohom to, čtoby Boh Otec nas opjat prinimal za svoich dıtej. “Ibo osvjasčajaj i osvjasčajemy, vsi ot odnaho suť. Proto ne hańbit-sja ich nazvati synami, hovorja: voz-visčati budu imja tvoje moim synam.” (Jevr. 2, 11.) Poneže Isus jako brat ľubil nas i jako brat choťil pomoči nam, proto stalsja vo vsich otnošenijach podobnyj nam, proto poďilil so nami vsi naši bidy i proto jest On takim priskorbijem i miloserdijem ko nam. “Proto dolžen byl statisja vo vsich otnošenijach podobnym svojim braťam, čtoby byl miloserden, ibo vo čem i on

stradal i byl ispytan, mozet pomoci tym, kotory ispytujutsja." Na konec svoje velikoje otcevskeje naslednicestvo: vicnoje blaženstvo chočet po bratski so nami podiliti, čtoby nikohda vsim nam so Nim byti vo otcevskom domi.

Skaži otkrovenno: mozet-li brat bolše zdilati dľa brata, jak Isus Kristus zdilal dľa tebe? Ne imijet-li On voistinnu bratskeje serdce ko tebi? No my dolžny doviroju hovoriti ko našemu ľublasčemu nas bratu. Jesli my zadolžilisja i naš brat bohat, poprosim jeho, čtoby vyplatil naš dolh. Jesli my posporilisja so našim otcem, my poprosim našeho dobraho brata, čtoby vydobriti nas. Jesli nachodimsja vo nuždi i utisnenii, razskažem my to našemu dobromu bratu i doviroju ožidajem, čto pomožet nam, jak liš pomoci mozet. Tak i ty, otnosisja podobno ko tvojemu bezkonečno dobromu i ľublasčemu bratu, ko Isusu Christu. Oubernisja ko Jeho Sv. Serdce

i pokaži, čto ty deržiš Jeho Serdce za bratskoje Serdce.

Molitva.

Isuse moj, polnyj ljuboviju ko rodu čelovičeskomu! Prevoschodna dumka jest ta, čto Ty, mohusčestvennyj Bože, vzjal na sebe čelovičeskoje jestestvo i čto Ty stalsja našim bratom, čtoby nas vzdvihnuti opjat vo dostoinstvo Božijaho synovstva. Tvoe Serdce ne zadovolilosja ni so tym, čto Ty dopomoh nas na takuju velikuju stepen, no Ty choťil poďiliti so nami i Tvoje nasľidničestvo: nebo, i čerez to udiliti nam čast Tvoich vlastnych prav. Jakoju velikoju blahodarnostijeju dolžen ja za to Tebi! Na skolko bolit mene, čto do sich por ja vsju siju dobrotu mojeju planostiju otplačeval. Pokorno moľu Ťa, prosti mňi!!

Prosjašče prošu Ťa radi zasluh Tvojeho Svjatijšaho Serdca, podaj mňi tu lasku, čtoby ja, načinaja so seho

dňa vo vsich d'ilach, chodil po Tvoich dorohach, vo vsich d'ilach sľidoval Tebe, čtoby posľi mojej smerti Tvoj nebesnyj Otec našel mene jako Tebi podobnaho i jako Tvojeho brata (sestru) i čtoby vzprijal mene vo nebo: Na konec pribihaju ko Tvojemu miloserdijem polnomu Serdcu, da nizsmotrit milostivno na moi potreby i podajet miloserdno tuju lasku, ktoru polnoju doviroju liš ot Tebe ožidaju. — Amin.

ČETVERTYJ DEŇ.

Serdce Našeho Virnaho Druha.

Razmyšlenije.

Isus javno zasviditel'stvoval, čto chočet byti druhom (tovarisčem) ľudej i čto On družeskoju ľuboviju otnošajetsja ko nam. On skazal svojim Apostolam: "Že ne zovu vas moimi sluhami, ibo sluha ne znajet, čto d'ilajet jeho hospod'; no zovu vas mo-

imi druhami, ibo vsja, čto ja slyšal ot Otca mojeho, skazal vam.” (Joann 15, 15.) A ačej Hospod' ne soobsčil-li nam, tak i tebi, tajny svojeho Serdca, pravdy viry, i namirenija spasenija posredstvom Sv. Cerkvi? Ne zaobchodilsja-li so toboju tak, jak so svojim druhom, kohda obdaroval tebe vnutrennoju doviroju?

Isus skazal: “Boľšuju ľubov nikt ne imijet ot toho, jesli dakto otdajet svoj život za druhov svoich.” (Joann 15, 13.) Voistinnu, ne možet byti boľšij i lučšij druh ot toho, kto otdajet žizň svoju za svoich druhov. A Isus to zdřilal so toboju. Vid' za tebe umer meždú strašnymi mukami. Moh-li by ty somňivatisja vo tom, čto Serdce jeho jest Serdcem najlučšaho druha?

Hospoda jesče i Jeho neprijateli nazyvali ňikohda “druhom hrišnikov”, ibo takuju ľuboviju i takim miloserdijem byl ko nim, čtoby sjak priversti

ich na dorohu pokajaniya. I so toboju podobno dělal Spasitel'. On ježednevno na tom truditsja, čtoby tebe ot hricha tvojeho navernuti i tebe ispraviti. A vo Svjatom Pričasčenie samaho sebe dajet za korm.

Mohl-li by ty otproverhati teper', čto Isus voistinnu bratskim serdcecm otnošajetsja ko tebi? Jesli by ty sije oproverhal, to by byla javnaja lož i ty by hluboko oskorbil Hospoda. Jesli že Isus jest' tvoim dobrym druhom, tohda pravdu hovorit o Nem Svjatoje Pisanije: "Virnyj druh jest' kripkim pribižiščem, i kto najdet takoho, skorb najdet. Virnyj druh jest' likom žizni i bezsmertija." (Sir. 6, 14—16.) Proto derži Isusa za tvojeho druha, poručisja na Jeho dobrotlivoje Serdce, hovorj ko Nemu, jako druh ko druhu žvyk hovoriti.

Molitva.

Svjatijšoje Serdce Isusa! Ko komu že imiju obernutisja vo mojej biđi,

jesli ne ko Tebi, ko najlučšomu druhu
mojej duši. Ty otdal za mene Tvoj
život, jak že by Ty otkazalsja teper'
mni pomoči, kohda ja nuždajusja jeja.
Voistinnu pravdoju jest i uznaju, što
vmisto doviry ko Tebi, ja nađijalsja
na ljubov i družestvo sotvorenij, choťa
ja mnogo raz ispytal ich l'stivistost i
nevirnost. Ja tak sl'ipo nađijalsja vo
prošedšom, obiščaju, ne budu tak d'i-
lati vo budusčom. Obiščaju Tebi, što
vo vsjakom somn'iniju, vo vsjakoj nuždi
i vo vsjakom ispytanii liš na Tebe
budu nađijatisja i u Tebe budu iskati
pomosč, napravlenije, utišenije i lasku.
Posli seho liš Ty budi moim druhom,
na koho nađijatisja choču. Ja pola-
haju Tvoje družestvo pered vsjakoje
zemeľnoje tovarisčestvo i obiščaju, što
ja otkážusja vsjakaho zemeľnaho dru-
žestva, jesli sije povelu by mene ko
nevirnosti ko Tebi.

Vižd'! Isuse moj, jakoju doviroju
otnošujusja ko Tebi! Razskažu Tebi

siju moju nuždu (zďis ďumaj na to, za čto končiš siju pobožnost.)

Prošu Ťa Isuse moj, budi moim kripkim zasčisčenijem; prošu Ťa Isuse moj, budi ľikom mojej žizni. Jesli uslyšiš siju moju pros'bu, jesče lučše privjažeš ko sebi moje serdce i obovjažeš mene na veliku blahodarnost' ko Tebi. Ne ostavi, čtoby zahaňbilisja moja doviriya, Ty vo viki virnoje, vo vsjakoje vremja pomahajusčoje, dobrotlivoje Svjatoje Serdce! — Amin.

PJATYJ DEŇ.

**Serdce Našeho Sostradatel'naho
Spasiteľa.**

Razmyšlenije.

Pričina vsich bid sej zemli i stradanij našej žizni jest' hrich, čerez kotoryj čelovik stalsja neprijatelem Boha. Svjataja Vira naša učit nas: Isus Christos proto znizšel na zemľu, čtoby nas osvoboditi ot hricha i ot

jeho pečaľnych sľidstvij, čtoby nas so Bohom opjať vydobril (pomiril) i čtoby priobril dľa nas lasku ot Neho. Na sije velikoje dїjstvijske priskorbie Jeho Serdca porušalo Isusa. Ta ľubov zďilala, čtoby znizšel iz neba na zemľu, čtoby posiliti naši serdca, kotory tak daleko ušli ot svojeho Sotvoriteľa i utonuvše vo boloto hricha už počti propali.

Sija ľubov provadila Jeho, čtoby posiliti ternistija stežki i hrubijske puti za zabľudšimi ovcami, čtoby, posľi najdenija ich, vozvesti ich obratno ko stadu nebesnaho Otca. Po přičině jej ľubvi terpil On mnohi-mnohi stradanija cilaho svojeho žīvota i boľizni i ustalosti, čtoby dati i nam primir dľa terpinija, dľa perenesenija ispytanij.

Sija ľubov ponesla Jeho i na Krest. Ciloje Ťilo Jeho pokrytoje ranami i krviju, terpit neizrečimyja muki, čtoby otkupiti naši hrichi. Sija ľubov otvorila i Jeho svjatoje rebro

posli smerti, čtoby stalisja tim dveri vedusčii ko Jeho Serdca, hdi možem polučiti počihu vo terpinij, podderžku i podkriplenije vo iskušenij i pobidu vo bor'bach.

Christianskaja dušo! Ďilaj tak, jak Apostol Ftoma zďilal. On položil svoi ruki vo rany Isusa, ibo ne viril, čto tymi ranami možet jesče žiti jeho voskressij Hospod'... Voistinnu duševno i ty možeš položiti tvoi ruki vo rany Jeho Svjataho Serdca i tam možeš ispytovati, čto jak važnym deržit On tvoje spasenije i na skolko priskorbnoje jest' ko tebi Jeho Serdce. Čtoby pomoči tebi vo tvojej nuždy, tvoj Hospod' ne dolžen znova stradati, On skažet liš slovo i polučiš, čto želaješ; On odnoju dumkoju podajet to, za čim ty stremišsja. Počemu by otkazal ot tebe tuju milost', vid' radi tvojeho spasenija o skolko bolše zďilal On, skolko postradal?! Jesli to poslužit dľa tvojeho dobra, budi ubiž-

den, On podajet tebi, čto ot Neho prosiš.

Molitva.

Božestvennyj Spasitelu moj! Tvoje Svjaťijšoje Serdce bezkonečnoju ľuboviju pylalo (horilo) za nas. Sija ľubov ponesla Tebe na prestol Kresta, čtoby tam požertvovanijem Tvojej žizni udovletvoriti za naši hrichi. A Ty ne zadovolilsja so tym, čtoby postradati smert', no Ty pozvolil kopijeju probiti Tvoje za nas bijusčojesja Serdce Tvoje, čtoby my skvoz siju ranu mohli zahľanuti vo hlubinu seho Serdca i uzriti tam Tvoju prevelikuju ľubov. Ty otdal nam sije poranennoje Serdce, Ty otvorennym deržiš Ono i teper' dľa nas ne liš proto, čtoby Ono poslužilo pribižisčem dľa proklataho hrišnika bižavšaho iz pered spravedlivaho Boha, no i proto, čtoby Ono bylo istočnikom laski, žerelom miloserdija i pomosčijeju vo našich utisnenij.

Dobrotlivyj moj Isuse, počemu ja vsetaki ne bižu ko Tebi? Počemu ne posisčaju ja sej istočnik? O Svjatoje Serdce, prosti siju moju nedovirnost. Vot ja predstavljajusja Tebi. Vo serdci mojem živet živusčaja dovira i obiščaju, čto bolše ne otpusču Tvoje Serdce. Tam išču, na čto taku veliku potrebu imiju; vo pervych prosčeniye moich hrichov, lasku potrebnu ko mojemu ispravljeniju i Tvoju do konca ukriplajusčuju ľubov. Vo sej mojej potreby (**zd'is skaži tvoju pros'bu**) ko Tebi obertajusja. Prosjasče prošu ťa, uslyši moju molitvu. — Amiin.

ŠESTYJ DEŇ.

Smirennoje Serdce Našeho Učitel'a.

Razmyšlenije.

Terpinije i staranije vo velikoj miri umeňšajet to, jesli terplasčij znajet sposob tomu, jak majet zaobchoditisja so svojim krestom i jak dol

žen on krest svoj praviľnym sposobom nositi. Na siju spasiteľnuju nauku naučit tebe Isus Christos. Slušajsja Jemu i doviroju sľiduj za Jeho naukoju. Uvidiš, čto skoro ulučšitsja tvoja doľa jesče i tohda, jesli krest stradanij ne minetsja ot tebe. Isus sam hovorit: "Učitesja ot mene", i so tymi slovami prizyvajet nas.

Čtoby pritahnuti nas ko sebi, pokazujet nam svoje Svjatoje Serdce. Sije Serdce jest smirennoje. Isus ne jest tirannom i ne pohružajet nas neiznosimym ťaharem. "Bremja Moje sladkoje" — sam obisčajet.

Serdce Isusa jest pokornym Serdcem. Ono ne prezryvajet tebe vo tvojej biďi i ne zneuvažajet tebe, jesli ty upal. On spustitsja ko tebi i sohnetsja, jak dobrotlivyj vospitateľ ko ditiňi, i prostit tvoi slaby nedostatki.

Serdce Isusa jest dobroželajusčim Serdcem. Jesče i so stradanijami, katory pustit na tebe, imijet dobroje

namirenije. Jesli nachodišsja vo hrichu, ispytanimi chočet potrjasti ta, čtoby izbihnuti jesče strašnijšii stradanija pekla. Jesli ty prav i ne imiješ hricha, vsetaki pomučit tebe, čtoby ty imil možnost zasluhi priobristi. Uznaj, čto zdilal On so pustoj dobroj voli: On vzjal na svoi pleči strašnyj krest i nosil, tahnul jeho, čtoby ty viđil i naučilsja, jak maješ nositi krest tvoich stradanij, čtoby ty poľzu polučil iz toho.

Beri tvoj krest i sľiduj za nim terpezlivo, otdanijem, vytrevalostijeju, i uspokojsja na Jeho svjatoj voli. Ťažko dľa tebe? Nevožmožnym pokazujetsja tebi? Tohda prosi tvojeho Učitelja, da podajet tebi siju možnost. Isus žadajet to, čtoby ty naučilsja sposob, jak nositi krest, za kotoroje velikuju cinu zaplatit nihohda: vičnoje spasenije.

Molitva.

Isuse moj! Božij obrazce moj i učitelu! Jesli vižu Tebe, vičnaho Syna

vičnaho Otca, carja svetlosti i slavy, pohružennaho krestom na smertnoj dorozhi stradanij, tverdoje rišenje vobzbu-
ditsja vo moim serdca. Znaj, čto Ty vse to proto zdilal dla mene, čtoby podati primir na to, čto poslužit mojemu spaseniju. Ja uznaju sije i sleduju za Toboju, ibo posli seho tak choču nositi krest moich stradanij, jako Ty želaješ: terpeživostijeju i pokornostijeju. Ja sleduju za Toboju, ibo čuvstvuj, čto strasti moi peremohut mene i težko mohu protivostati iskušenijam sveta. Jak težko padet mni spovisti iz radostej i otormoziti moi želanija i izbihati naslaždenija sveta, choča znaju, jak často i mnogo raz iskušajut sii na hrih. Daj sily na pereloženie moich strastej i osobenno pomoži, čtoby siju moju ošibku **(zd'is dumaj na tvoju glavnuju ošibku)** ispraviti. Zatvori moi oči pered iskušenijami sveta; pomoži, čtoby sledovati za Tvoim smirenijem, čistotoju i po-

slušnostiju. Ne dbaju, pusti na mene choťa i stradanije, no daj i sily, čtoby ono po primiru Tvojemu znesti. Bojusja ot boli, no proto bojusja, ibo ja zaslužil.

O stradajusčaja ľubov, položi na mene krest i ja sľidovati budu za Toboju. O Isuse moj, podaj mňi hor-kuju čašu Tvojeho stradanija, čtoby i ja moh piti z nej, choť liš odnu kapľu. So Toboju razom hovorju: "Liš tak da mimo idet ot mene čaša sija, jako Hospodi, jest' voľa Tvoja." — Amiin.

SEDMYJ DEŇ.

Serdce Našeho Revnaho Posrednika.

Razmyšlenije.

Jesli vo našich poputannyh d'ilach, n. pr. kasateľnaho našeho dolha, ili vo d'ili našeho ňikaho prestuplenija, ne možem samy poraditi, d'ilo našoje poručim advokatu i ot jeho lovkosti,

virnosti i přiřiznosti ořidajem dobryj ischod našeho spornaho řila.

Imijem my odnaho advokata, odnaho posrednika, kotoryj jesće i vo carstvii Bořiim otkončit bidy-řila ubohich řudej. Sej advokat jest Isus Christos. Otkončit On tam vsi naši řila i to trojakim sposobom: 1. On privořdajet radi nas pered Otcem swoim i privodit Hospoda Boha ko prosćeniju; 2. Zaplatit náš dolh, čto Bořija spravedlivost protiv nas napisala i kromi toho zastanet za nas; 3. Predložit našu pros'bu velikomohusćestvennomu Bohu i podderřujet ju.

Vse sije jest izjavlennaja pravda, kotoruju sam Svjatyj Duch sviditelstvujet. Sv. Joann Jevanhelist sjak pišet: "Jesli hovorim, čto my ne sohriřaem, my derřim jeho za lućřaho i jeho hlahol řit vo našich duřach... No jesli řikto i sohriřil, imijem posrednika pered Otcem, Isusa Christa, i On jest vydobritelem za naši hriři."

(I. Joann 1, 8, 2, 1—2.) Sv. Pavel že hovorí: "Kto ješ' tot, kto majet karati? Isus Christos, kotoryj umer, daže kotoryj i voskres, kotoryj pocho-ditsja na pravici Boha, kotoryj i po-sredničajet za nas." (Rim. 8, 33—34.)

Jesť tak pevnym d'ilom, čto Serdce Isusa Christa ješ' Serdcem virnaho posrednika. Proto poruči Jemu tvoje d'ilo; On možet dovesti ono ko uspicu pered Nebesnym Otcem.

Molitva.

Božestvennyj moj Spasiteľu! Vo slovach Svjataho Pisanija javno vmi-sčajetsja, čto Ty jesi našim posred-nikom pered Otcem. Ty sam vybral siju dolžnost' i virno i ľubľasčoj pri-ľižnostijeju zachodiš vo nej za vsich tich, kotory vo Tebi imijut dovirije. Ľubov, ktoroj nebesnyj Tvoj Otec otnošajetsja ko Tebi, ješ' takaja veli-kaja, čto ne možet jej protivostati. Vozľi hroba Lazarja Ty sam skazal,

čto On Tebe vsehda vyslušajet. Perepolnen seju viroju i nađijusčesja na Tvoje priskorbnoje, i na pomosč hotovoje Serdce, pristupaju pered Toboju i razkryju moje đilo. Ja sohrišil protiv Otca i Jeho Svjataho Veličestva hñiv dostojno natahnul na sebe. Ja mnohim dolžen Jeho strohoj spravedlivosti, no ne imiju iz čeho vyrovnati moj dolh i tak ja dolžen bojatisja ot udara nakazanija. Kromi toho ja nachodžusja vo velikoj nužđi (zđis dumaj na tvoju potrebnost'), kotoroj pomoči liš mohusčestvo Tvojeho Otca možet.

O dobrotlivyj moj posredniku, idi ko Tvojemu Nebesnomu Otcu, ko mojemu Otcu, Bohu Tvojemu, Bohu mojemu. Po miri Jeho, vid' ja smirenno i iz serdca žaluju, čto ja tak mnoho raz provinil protiv Neho. Vyrovnaj iz bezhraničnoj skarbnicy Tvoich zasluh moj dolh i vyrobi pomosč dľa mene vo nastojasčich moich nužd,

čtoby polučiti tu lasku, vo ktoroj tak duže nuždajusja.

Ty naučil mene vo Molitvi Hospodni, jak nado prositi; ja sľiduju za Tvojeju naukoju. Predstavisja razom so mnoju pered Otca Tvojeho i podporživaj mene so polnoju ľuboviju Tvojeho posredničeskaho Serdca, kohda vyhovorju sii slova: "Otče naš, iže jesi na nebesich..." i pročije. — Amin.

OSMYJ DEŇ.

Serdce Našeho Dobraho Pastyrja.

Razmyšlenije.

Spasiteľ naš vo pritči o dobrom pastyrju narisoval svoj vlastnyj obraz i vozzval našoje vnimanije na to, čo jako nabľudajusčoje i na pomosč hotovoje serdce imijet On. Vse to, čo razskazujet o dobrom pastyrju, zdilal uže so vsimi nami, tak i so toboju.

ľubľasčoje Jeho Serdce privelo Jeho ko tomu, čtoby vo tvojem hriš-

nom bludu za toboju pošol, i čtoby holosom laski zval tvoje imja, čtoby ty navernulsja na praviľnuju dorohu. Kohda že najšol tebe, miloserdno vzjal ťa na svoi pleči, otnes ťa obratno ko stadu, kroviju svojeju umyval tvoi rany i zahoil ich.

Lubľasčoje Jeho Serdce požertvalo jesče i svoj život za tebe. Ty ležal vo hrobi hricha i Isus voskresil ťa cinuju svojeju vlastnoju žizni na novuju žizň Božijaho synovstva.

Lubľasčoje Jeho Serdce dajet nam najlučšij korm, kohda svoje Presvjatoje Ťilo i svoju najdorohšuju Krov' dajet za jidlo i napitok vo Svjatoj Eucharistii.

On dobrym primirom idet pred toboju, čtoby vesti ťa po prjamoj dorohi sochraňajusče ťa ot pobočnych doroh i proryvov. On sterežit nad toboju deň i noč, čtoby rykajusčij volk iskušeniya ne svoroval tebe. On ne

uspokoitsja, poka ne privel tebe vo bezpečnost i poka ne položil tebe vo blažennoje obitalisče neba.

Možeš-li ty vse to oproverhnuti? Ne pravda-li, jesli chočeš byti čestnym, ty dolžen ispovidati: da, vse to zdilal dľa mene moj dorohij Spasitel'; Jeho Serdce jest voistinnu Serdcem najlučšaho i najstarateľnijšaho pastyrja.

Isus skazal: "Moi ovcy znajut Mene i sluchajut moi slova." Vot, pokaži, čto ty poznaješ tvojeho dobroho pastyrja i slyšiš Jeho slovo, so kotorym zovet ťa: "Asče komu piti chočetsja, da prijdet ko Mňi." — "Prijdite ko Mňi vsi truždajusčiiisja i obremenenni i Az upokoju vy." Peredajsja sovsim Jeho vedeniju. Spasajsja ko Nemu, jesli nebezpečenstvo uhrožajet ťa; pokaži tvoji rany, jesli oni boľat; isči u Neho napitok uťišenija, jesli horjačost' stradanij mučit tebe.

Molitva.

Isuse Christe, Spasiteľu i Bože
moj! Uznaju i priznaju za pravdu
tojasčuju vysše vsjakaho somňinija,
čto Ty jesi moim dobrym pastyrem,
bo Ty tak skazal. Jesli by Ty i ne
byl skazal, ja by dolžen i tohda viro-
vati, ibo ves' život Tvoj pokazujet,
čto Ty dumaješ na mene i moj ves'
život sviditelstvujet o Tvojej stara-
teľnosti. O, jesli by ja liš byl po-
ručil cilyj moj život pod nadzirateľstvo
Tvojeho Serdca! O, jesli by ja liš
ne byl ot Tebe otyšel nikohda, tohda
ja by ne byl upal vo tak mnohi bidy
proklatosti. No ja tak mnoho raz
stalsja nevirnym ko Tebi, i ostavil
dorohu Tvoich zapovidej, upal vo bez-
člunu hricha, hďi teper' pokrytyj ranami
hrichov ležu. Iz hlubiny bidy vozo-
bijet ko Tebi, o dobryj Pastyrju,
Tvoja zabluždšaja ovca. Zmiluj sja nad
mnou! Pokaži jesče liš odin raz, čto

Ty smirennym serdcem otnosišsja ko mñi. Posli toho, čto Ty do sich por dľa mene zdřilal, ja ne moh virovati, čto Ty chočeš mene otbrositi. Ko semu Tvojemu terpezlivomu Serdcu vozopiju i prosjasče, prošu Ťa, pred stavisja Nebesnomu Otcu Tvojemu vyprosi dľa mene vo pervych prosče nije moich hrichov i lasku, čtoby ispraviti moj život. Kromi toho, vyprosi dľa mene uslyšanije sej moje pros'by (**zďis dumaj na tvoje želanije**) kotoraja tak ležit na mojem serdcu vo polučenije čeho ja žertvuju siju devjať-dnevnuju pobožnosť.

O, Serdce našeho dobroho Pastyrja, budi miloserdnoje ko mñi. —
Amin.

DEVJATYJ DEŇ.

Serdce Našeho Miloserdnaho Pervosvjasčennika.

Razmyšlenije.

Zvanije pervosvjasčennika jest' čto-by byl posrednikom meždu Bohom i čelovikom. Zadača jeho jest', čtoby dila, žertvy i molitvy svojego naroda poručil Bohu, i vzaimno čtoby prines svojemu narodu lasku, prosčeniye, pomosč i utišeniye. Sije svoje zvanije tohda ispolnit najlučše, jesli: 1) pri-skorbnym serdcem otnošujetsja ko svojim virnikam; 2) jesli i sam vo velikoj laski stoit pered Bohom po pri-čini svojego čistaho i svjataho života; 3) jesli Bohu miluju žertvu možet prinositi. Takij pervosvjasčennik pevno, čto vse možet polučiti ot Boha.

A teper' da obdumajem virujuščuju dušuju, čto hovorit Sv. Ap. Pavel o Isusi Christī?

1. Isus Christos imijet ves'ma miloserdnoje Serdce ko nam. "My ne imijem takoho pervosvjasčennika, kotoryj by ne znal smusčatisja nad našoju bezsilnostijeju, no, kotoryj byl iskušěn vo vsich, prjamo tak jak my, izjavše hrich." (Jevr. 4, 5.)

2. Isus vo velikoj laski i ljubvi stoit pered Otcem po pričiňi najsvjatijšaho Boho-čelovičeskaho svojeho Serdca. "Takaho pervosvjasčennika nam nado bylo, kotoryj jest' svjatyj, nevinn, neporočen, otdilen ot hrišnikov, kotoryj stalsja vysšim ot nebes." (Jevr. 7, 26.) "Proto i na viki možet spasti tich, kotory posredstvom Neho udavajutsja Bohu, ibo On vsehda živet čtoby za nas zastupoval." (Jevr. 7, 25.)

3. Isus to prinošajet vo žertvu Bohu, čto Bohu najlučše nraivitsja Krov' svojeho vlastnaho Serdca. "Isus ne kroviju telec ili teľat, no svojej vlastnoj kroviju vošel raz na vsehda

vo svjatilisce, posli toho, čo vičnoje otkuplenije priobril.” (Jevr. 9, 12.)

Poneže Serdce Isusa Christa jest najlučšim i najpodchoďasčim Serdcem pervosvjasčennika, proto poruči Jemu tvoi molitvy, čtoby sojedinivše ich so svojeju žertvoju, prednes ich pered prestol Otca svojeho i vyprosil uslyšanie ich. On i teper' postojanno upražňajet svoju pervosvjasčenničeskuju dolžnost' vo nebi i na zemli vo každoj odnoj iz Sv. Služb, prinosimych po cilomu svitu. Sv. Ap. Pavel pišet: “Poneže imijem takaho velikaho pervosvjasčennika, kotoryj peremoh jesče i nebesa: Isusa, Syna Božijaho, proto doviroju da pristupajet ko tronu blahodati, čtoby miloserdiije vyihрати i lasku najti dľa pomosči iz Jeho stony.” (Jevr. 4, 14—16.)

Molitva.

Umolennyj moj Spasiteľu, Isuse Christe! Viruju, čo Tvoje slovo učit!

Viruju, čto Otec Tvoj vičnym svojim
rišenijem posvjatil Tebe za našeho
pervosvjasčennika, čtoby Ty predstav-
lal vičnuju žertvu i čtoby Ty mo-
lilsja za nas. Viruju, čto Tvoja žer-
tva jest' razom i najdostojnijša, naj-
svjatijša, najčistijša i pered Boh naj-
miljša, ibo proischodit iz ljubvi i vo-
nej predstavljaješ Jemu Tvoi rany,
krov', Serdce, bezkonečny zasluhi i
samaho sebe. Viruju, čto vnutrennoje
Tvoje miloserdije oduševľajet Tvoje
Serdce na to, čtoby upražňati pervo-
svjasčenničeskij čin. Viruju, čto seju
Tvojeju dĭlateľnostijeju vydobriš Otca
Tvojeho vmisto nas. Viruju, čto vo-
sej Tvojej dolžnosti Ty predstaviš
naši umolenija, chvalby i blahodar-
nosti Otcu i vmisto nich vyprosiš
laski dľa našich potreb. Sija moja
vira obodrajajet mene, Isuse moj, čtob
ko Tebi obernutisja. Na Tvoje pervo-
svjasčenničeskoje Serdce, jako na pre-
stol polahaju vsi moi dĭla. Znaju, čto

ot sjakaho svjasčennika i ot sjakaho prestola ničeho ne otkažet Hospod' Boh. Vmisti i mene vo každu Sv. Liturgiju, kotoruju dnes' po cilomu kruhlomu svitu predstavljaješ i vo ktoroj znova i znova žertvuješsja za ves' rod čelovičeskij. Iz Tvojeho Svjataho Serdca da vozopijet za mene pros'ba ko nebu, čtoby Hospod' prostil radi Tvoich zasluh, moi hrichi, kotory iz serdca žaluju. Prosi Otca Tvojeho ljuboviju Serdca Tvojeho, čtoby uđilil mñi lasku (**zd'is skaži tvoju pros'bu**), za dosjahnjenje ktoroj sije devjato-dnevije deržu. Jesli poluču to, čto prošu, Svjatoje Serdce, Tvoja budet slava, ibo se budet znakom toho, na skolko ljubit Ťa Otec Tvoj. Priobri, Isuse moj, slavu Tvojemu Serdcu posredstvom vyprošenija uslyšanija mojej pros'by, i boľša budet moj vira, kripša budet nadežda i horjačijša moja ljubov ko Tvojemu pervosvjasčenničeskomu Serdcu. — Amin.

10. — Korotkija vzdychanija
k nim priklučennymi otpustami.

1. O Sladčajšoje Serdce Isusa
mojeho, daj čtoby ja Ťa vsehda lučše
ľubil (-a).

(1. 300 dnevnyj otpust každyj raz. — 2. Polnyj otpust raz vo roku tym, kotory ježednevno hovoriti zvykli, vyspovidalisja, pričasčalisja i na namirenije Svjaťiššaho Otea pomolilisja. Pij IX., 26. Noyembra, 1876.)

2. Slava Isusu Christu. Slava na
viki, ili: Amiň.

(50 dnevnyj otpust pri každom vyhovoru. — Kliment XIII., 1759.)

3. Isuse moj, pomiluj mňa.

(100 dnevnyj otpust tomu, kto sii slova sokrušennym serdcem vyhovorit. — Pij IX., 24-ho Septembra, 1846.)

4. Prizyvanije svjataho imeni Isusa
na pomošč buď jakim slovom, na pri-
mir: Isuse pomahaj. Hospodi Isuse,
budi so mnoju; i proč.

(Skoľko raz svjatoje imja Isusa na pomošč prizyvajem, 25 dnevnyj otpust. Vo hodiňi našoj

smerti že, jesli my by i ne mogli sije svjatoje imja vyhovoriti, no jesli polnym pokajanjem vo serdci našem na sije imja dumajem, možem polučiti polnyj otpust. — Sixth V., Benedikt XIII.)

5. Da budet vozľublenno povsjudu Svjatoje Serdce Isusa.

(100 dnevnyj otpust. — Pij IX., 23-ho Septembra, 1860.)

6. Smirennij i krotkaho serdca Isuse, zďilaj moje serdce Tvojemu Serdcu podobnym.

(300 dnevnyj otpust. — Pij IX., 25-ho Januara, 1868.)

7. Najsladčajšij Isuse, ne budi moim Sudijem, no izbavitelem.

(1. 50 dnevnyj otpust každyj raz. Pij IX., 11-ho Augusta, 1851. — 2. Odin raz vo roku, 20-ho Junija, vo deň Sv. Emilijana, polnyj otpust tomu, kto siju molitvočku ježdnevno skazal, vyspovidalsja, pričasčal i na namirenije Sv. Otca pomolilsja. Pij IX., 29-ho Novembra, 1853.)

Сіяж, сіяж, Ісусе мій, і во моє серце сімена
Твоїх небесных наук!

III. — ČASŤ.

NAUKI O OBSČ. NAJSV. SERDCA ISUSA CHRISTA.

SODERŽANIJE:

1. — Istorija sej pobožnosti i 12
obisčanija Spasiteľa.....112
2. — Počemu počítajem my Najsv.
Serdce Isusa Christa?.....133
3. — Ciľ Obsčestva Najsv. Serdca
Isusa 135
4. — Jak státisja členom seho Ob-
sčestva?.....136
5. — Povinnosti členov seho Ob-
sčestva.....137
6. — Otpusty Obsčestva Najsv. Serd-
ca Isusa.....139
7. — Velikoje devjatodnevie.....145
8. — Maloje devjatodnevie.....155
9. — O intronizácii; to jest: o
položeníi na Tron Božestven-
naho Serdca Hospoda našeho
Isusa Christa po našich do-
mach.....161
10. — Nastavlenije dľa Duchovenstva
o zakonnom osnovaniju Ob-
sčestva Najsv. Serdca Spasi-
teľa.....173

1. — Istorija Sej Pobožnosti i 12 Obiščanja Spasiteľa.

Hospod' naš Isus Christos majet svoj vlastnyj sposob na to, jak priťahnuti nazad zimny i zabludšija čelovičeskija serdca ko sebi.

Sto lita, meždu 1650. i 1750. hodami, byli vremenem najbolšaho bezvirija. Sredi učennych christianov vznikla jedna velikaja gruppa ľudej, kotory to deržali za znak velikoj učenosti i obrazovannosti, jesli čelovik to kazal i utverždal, čto nit Boha i čto svit ne byl sotvoren Sotvoritelem; tohda sovsim obyčajnoje dilo bylo najti takich pisatelej, kotory predstavľalisja velikimi mudercami i utverždali, čto kromi čelovičeskaho razuma i tĩm razumom vydumannymi zakonami ne treba povinovatisja žadnomu vysšemu susčestvu, žadnomu Bohu, bo takaho nit. To bylo pervoje pojavlenije toj ošibočnoj i hrišnoj nauki, ktoru na-

zyvajeme racionalizmom, i kotoryj možeme najti i vo teperišnom modernom sviti. Takoje hibnoje poňatije rabotalo i rabotajet i teper' na veliku škodu Cerkvi Christovoj. Vo tych dňach, o kotorych pišeme, dïlo bezvirija došlo do takoj vysokoj stepeni, čo i najlučši propovidniki cerkvi pravoslavno katholičeskoj byli prinuždenny oboroňati takii osnovny pravdy i fakta, jak na primir: čo jest' Boh, čo Providinije Božije upravľajet i vozderžujet svit, čo vira potrebna dľa duši i čo čelovičeskij rod dolžen poukazati poslušnost' i poklon vysšemu Božijemu Upraviteľu, a ne liš čelovičeskim svitskim sudilisčam i zakonam.

Takii byli obstojatel'stva, kohda Hospod' vzjal dïlo vo svoi vlastnyja ruki i odnym osobennym sposobom choťil napraviti ošibočny dumki zabluďšaho čelovičeskaho razuma i choťil vospaliti ľubov vo okameňilych i zamerznutyh čelovičeskich serdcach

27-ho Decembra, 1673. hoda, Hospod' Isus Christos, vo odnom viđinii pojavilsja vo francuzskom kraju odnoj pobožnoj monachiňi, po imeni Sv. Margareti Alacoque (rodilasja 22-ho Julija, 1647-ho hoda vo Shantecour; umerla 17-ho Oktobra, 1690-ho hoda vo Paray-le-Monial, vo odnom monastyrju, hđi Isus jej pojavilsja.) To bylo **pervoje** pojavlenije. Tohda Hospod' Isus skazal jej tak:

“Moje Božije Serdce jest tak perepolnenno ljuboviju ko ľuďam i ko tebi vo osobennosti, čto poneže na daľše už ne mozet zderžovati vo sebi plameň horjačosti, ono dolžno sej plameň razsijati povsjudu i to posredstvom tebe i ono dolžno projaviti samoje sebe ľuďam, čtoby oni byli obohačenny jeho drahocinnymi skarbami.”

Pozdňijše Hospod' i **vtoryj** raz pojavilsja pered nej i otkryl jej svoje svjatijšoje Serdce so hlubokoju ranoju vo nem; ona viđila Serdce Spasiteľa

obvitoje ternovym vincem, iz Serdca pylal plameň a vo serediňi plameňa stojal Krest. Vo tot čas Isus vyjavil Sv. Margareti svoju horjačuju žadosť čtoby Jeho ľudi ľubili i razskazal jej svoj plan, jak chočet On ľudej spasati ot diavola, kotoryj zavlaďil nad ľudmi.

Isus pojavilsja i **tretij raz**, i žalovalsja, čto jak ľudi o Nem žabyli i čto jaki neblahodarny suť ľudi. Objasnil i žadal ot nej, čtoby vo znak jej ľubvi ko Nemu i vo udovletvorenije za počti obsčoje znevaženiije priňala Sv. Pričasčeniije vo pervuju Pjatnicu každyho misjaca, i čtoby každyj Četver' vo noči, meždu odinadcjatoj i dvanadcjatoj hodiňi, hluboko razloživšesja krestoobrazno i licem ko zemli prebyvala vo molitvi i sojedinilasja so Jeho horkimi stradanijami preterpivšimi vo Jeleonskoj zahoroďi.

Do sich por Hospod' Isus hovoril

ko nej liš o tom udovletvoreniju, koto-
roje On požadoval liš ot samoj Sv.
Sestricy.

No 1675-ho hoda, vo treću Pjat-
nicu po Sošestvii Sv. Ducha i čertyj
raz pojavilsja jej Isus, kohda ona
molilasja umilenno pered Sv. Evcha-
ristijeju. Sije viďinije nazyvajem tak
zvanoe **Velikoje Viďinije**, ibo tohda
stalosja, čto Isus vyjavil svoje žela-
nije, čtoby počitanije Jeho Najsvjatij-
šaho Serdca publicno (javno) razpro-
stranilosja po cilom širokom sviťi so
otďilnym Prazdničnym Dnem i oso-
bennymi molebenami. Po toj slučaj-
nosti Isus skazal sľidujusčoje:

“Smotri na sije Serdce, kotoroje
tak ľubilo ľudej, čto ne žalovalo ni-
čeho, ni daže, čtoby sovsim istrebilo-
sja, liš proto, čtoby zasviďitel'stvovalo
svoju ľubov ko nim. A boľšinstvo
ľudej ne dajut inuju zaplatu, jak ne-
blahodarnost' čerez ich zimnotu i čerez
to, čto zabyli o Mňi vo sej Tajňi

ľubvi.... Proto ja ľelaju ot tebe, čtoby ty posvjatila tretuju Pjatnicu po Sošestvii Sv. Ducha, jako osobennyj Prazdnik vo potanije Mojeho Serdca i čtoby ty priľšla kaľdu pervuju Pjatnicu misjaca do Sv. Priasenija, i tak, čtoby jes' udovletvorjala za vsi ti obraľenija Mojeho Serdca, kotory stavisja za toje vremja, za ktoroje ono bylo vystavlenno na prestolach. Ja tebi obisčaju, to Moje Serdce izobil'no budet vylivati najsil'niľsju svoju pomosč vsim tym, kotory budut projavľati jemu sije potanije i ono zďilajet i to, toby i druhii jeho poitali."

Vo sich i jese druhich milostivnych slovach opredilajet i osnujet sam Isus Christos tuju premiluju poboľnost', kotora majet borotisja so vlastami bezvirija dneľnych časov i kotora majet priľahovati otpadľich ľudej ko istoniku Jeho ľubvi.

Ne voľno nam bez zamienija ostaviti, to vo vsich tych izjavlenij zďi-

lannych Sv. Margareti, najholovňijša točka jest' ľubov, na ktoroj Hospod' Isus nastavajet. Vid' ľubov bylo, kotora zdilala, čtoby On projavil siju po-božnost'; ľubov jest', čto Isus žadajet ot nas vzaim.

Isus vyjavil svoju horjaču žadost', čtoby my Jeho ľubili, ko Nemu pri-ľipľalisja, ko Nemu tak otnošalisja, jak dobryj syn i doňka ko svojemu Otcu, jak dítina ko svojej materi.

Čtoby siju ciľ čim pevňijše obsjah-nuti i čtoby my čim radostňijše po-nahľalisja ko Sv. Serdcu Jeho, už na-pered otkryjet, čto dostaneme, jesli vstupime meždu počitatelej Sv. Serdca. Tut slidujut 12 obiščanija, podannyja samym Isusom Christom tim, kotory Jeho Najsvjaťijšoje Serdce budut virno počitati:

1. Podaju im vsi laski, kotory oni potrebujut, čtoby vo svojem stavi po-vinnosti svoi točno vypolniti i život vičnyj dosjahnuti mohli.

Každaho čelovika ciľ i povinnosť ješť Boha poznati, Jeho ľubiti, Jemu služiťi, Jeho svjatu voľu ispolňati ne liš poderžanijem zapovidej Božiich i Cerkvi, no i čerez to, čto povinnosti svojeho stava točno vykončit. My samy ot sebe ničeho ne možeme zrobiti, jesli Božija pomosč nit so nami, a Božija pomosč ješť ničeho inše, jak laska. Laska že ješť najboľšij darunok i najdorohšij podarok, dorohšij ot vsich bohatstv seho svita. Laska ješť doroha proto, ibo ješť cinoju najsvjatijšoj krovi Isusa Christa, kotora vyľľalasja za nas na kresti iz Sv. Ran i vyľľalasja do posľidnoj kapli iz Sv. Rany probitoj vo Jeho Najsvjatijšem Serdci. — Sija krov, vyľľataja iz Jeho Serdca, ješť neizčerpajemym istočnikom vsich tych lask, kotory my bezsilnii ľude potrebujeme. Sii laski, siju pomosč obisčajet Hospod' Isus vsim počitateľam Jeho Svjataho Serdca, buď jakij stav oni zanimajut vo sviťi; obisčajet carju i

poddannomu, bohatomu i žebraku, učen-
nomu i neuku, svjasčennikam i svit-
skaho zaňatija ľuďam, vsim, každy
po svojej potrebnosti a vo oborot že-
lajet, čtoby vsi my stalisja počitate-
ľami Svjatijšaho Serdca Jeho.

2. Pokoj sotvorju vo semejstvach ich.

Mir i pokoj vo odnom semejstvi
jest' odno iz najbolšich blaženstv na
zemli. Uže i poslovica hovorit: "Po-
vsjudu dobri, a doma najlučše." Tak
by malo byti. No mnoho raz ispy-
tujeme, čto vmisto semejnoj ľubvi —
hňiv, nenavist', zvada, krik i mnoho
raz i bitka napolňajut dom. Muž va-
ditsja so ženou i na oborot, každyj
svoju pravdu utverždajet, a pravda iz-
čezla, ibo ľubov propala iz semejstva.
Nesohlasije roditelej jest' planym pri-
mirom dľa dťitej i dťiti vmisto smi-
rennych christianov vyrosnut planymi
naukami i obyčajami perepolnenny, i
poneže ľubov christianskuju ne vidili,

ne naučilisja ot roditelej, ni samy ľubiti druhich ne budut, ibo ne znajut, čto jest ľubov. — Jesli že semejstvo vo cilosti i členy vo osobennosti ľuboviju otnošajutsja vzaimno odin ko druhomu, sladko budet perenesti i bidy i kresty, kotory vo živoťi odnoj familii bezuslovno nastanut. Vo ubohom semejnom kruhu živusčaja osoba, hďi jest spokojstviye i ľubov, sčastlivijšej čujetsja, jak vo carskich palatach živujusčij kňaz ili kňahiňa, hďi jest bohatstva i vseho dobroho zemeľnaho, no hďi ľubvi christianskoj ňit. Počitanije Sv. Serdca Isušovaho jest takim sredstvom, kotoroje prineset pokoj i sčastja vo tuju familiju, členy kotoroj familii Sv. Serdce počitajut.

3. Poblahoslovľu tii domy, vo kotorych obraz Mojeho Serdca vyvisjat i budetsja čestovati.

Jest obsčij obyčaj u ľudej, čto stiny svoich domov ukrašajut obrazami. U christianskich familijach tak by bylo

slušno, čtoby vo domach ich i svjatii obrazy nachodilisja. Nado so pochvaloju skazati, čto vo osobennosti russkii ludi lubljat svjatymi obrazami preukrašati svoi komnaty; no da ne najdetsja ni odna chirstianskaja chata, vo kotorj by ne bylo i Obraza Svjataho Serdca Isusovaho i to proto, ibo to jest osobennoje želanije Isusa Christa. No da ne budet sej obraz pomisčen vo ňikotorom ostavlennom, temnom kutiku doma, no na pervom misti, na samom dostojňijšom misti, ňiby na domašnom prestoli, pred kotorym vsi členy semejstva čim častijše po vozmožnosti i vo kupno da moľatsja i tak da preukazujut znaki svojej otdannosti i lube ko Spasiteľu Isusu Christu. Dom chirstianskij jest toje misto, hđi čelovik postojanno živet, a jesli vo nem pomistitsja Obraz Sv. Serdca, to tot obraz samo perše budet pered naši oči predstavľati lubev Isusa Christa, i čerez tot obraz lubev rozpalit i serdca

ľudej, a sija ľubov vo veľikoj i izrjadnoј miri prineset blahoslovenije, pomosč i laski na takij dom, ibo Isus Christos to vo osobennosti obisčajet.

4. Potišu ich vo smutkach, vo nesčastijach.

Sija zemľa nazyvajetsja ves'ma praviľno "dolinoju slez". A ot čeho že prichodat slezy; prichodat dakoli ot radosti, no počti vsehda ot smutku, ot terpinija, ot nesčastija, ot ťažkosteј, ot krestov. Vo bidu, vo smutok, vo nesčastije upasti ves'ma lahko, no ťim ťažše tii bidy perenesti. Cinu i ťažkost' smutka i terpinija najľučše znajet Isus Christos, i On bezkonečnoј svojej ľuboviju vsehda hotov terpjasčim na uťichu, na polehčeniје priјti. Vid' On sam hovorit: "Priјdite ko Mňi vsi truždajusčisja i obremenennii i Az upokoju vy." Kuda že nam obernutisja, jesli ne ko Jeho Serdcu. Vo Jeľeonskoј zahorođi On sam perežil i perečuvstvoval ťažkost' perenosimaho

smutka i vozkliknul: "Smutnaja jest duša Moja daže do smerti"; tak On znajet najlučše i utichu na smutok. Idim, oberňimsja ko Jeho Svjatijšemu Serdcu, i uticha bezuslovno prijet ot Neho, tím pače, čto On to počitateľam Jeho Sv. Serdca vo osobennosti obiščal.

5. "Na pomosč budu im vo žizni, no najpače vo čas smerti."

Hospod' Boh sotvoril čelovika ne na to, čtoby na sej zemli za někoľko hodov prožival, čtoby veselilsja ili vo ubožestvi trudilsja, a potom jak prošli vyznačenny hody, čtoby izčeznul, propal, uničtožilsja, jak propadaet i izčezajet molha. O ňit! Boh čelovika sotvoril na vičnosť, na bezkonečnosť, i to na blažennuju bezkonečnosť! Život čelovičeskij jest vremenem ispytanija i prihotovlenija na vičnosť, jest vozmožnostijeju na dobrođijanija, jest vremenem dľa vykorystanija dobrych slučajnostej na zasluhi ko vičnosti.

Vo žizni čelovičeskoj vsjakij čelovik potrebujeť pomosći ko perevedeniju svoich namirenij i predpoložennych děl, vid' my samy po sebi bezsilnii, najmenšaja boľizň to otberet ot nas ochoty ot rabotanija i bezsilnoj zdělajet nas ko bor'bi za ježednevnuju vyživnost'. Jesli by ne pomosći "so vysše" my by ne mohli ni hnutisja.

No so životom zemeľnym my jesče ne dosjahnuli svoju ciľ, až po skončaniju zemeľnaho našcho života sľidujet tot život "vičnyj", na kotoryj my sotvorennij i kotoryj dosjahnuti jest našej vysšej i pervenstvujusčej ciliju. Jak končime naš zemeľnyj život, takij budet naš vičnyj život. Meždu tymi dvoimi životami stojat vorota, čerez kotory my perestupiti dolžny, i sii vorota nazyvajutsja, "**smert'**"! Vo jakom položeniju budet nachoditisja naša duša vo mnovenije smerti, takij budet naš život vičnyj. Odin odinokij smerteľnyj hrih na našoj duši vo mno-

venije smerti dovolen jest ko tomu, čtoby naša duša propala vo vičnuju pohibel'. Iz seho sľidujet, čto pro nas najvažnijšim mhnovenijem jest smert', tohda potrebno nam Božijej pomosči; tohda uže žadnoje zemeľnoje sredstvo ne budet mati žadnoj ciny pro nas; my trebujem tohda liš sredstvo vičnosti, vysše zemeľny i najpače trebujem tohda **miloserdije Božije!** Hďi že jest istočnik seho bezkonečnaho miloserdija? Vo prostiteľnom i ľubiteľnom Serdci Spasiteľa našeho. On osobennuju pomosč obisčajet vo smertel'noj hodiňi tim, kotory Jeho Sv. Serdce jesče vo živoťi zemeľnom pokorno počitajut.

6. "Poblahoslovľu ich vsi d'ila i predprijemstva (roboty)."

"Naprasna jest vsja naša robota, jesli ñit na nej blahodati Božoj", horovit poslovica. I praviľno. Ibo, skoľko raz 'sme samy ispytovali, čto načali-'sme mnoho raz krasnyja i poleznyja d'ila; d'ilo išlo vo načali blahopolučno,

a raz liš vidim, čto vse pereminilosja naš trud izčez, propal! Pročto? Navirno proto, ibo my duže ssylalisja na same naše vlastny sily, chočili 'sme preukazati d'ilo na našu vlastnuju pochvalu, a Hospoda Boha 'sme iz našej roboty vylišili. Ne divno tohda, čto ne mali 'sme so nej žadnuju koryst'! Vsi naši d'ila dolžny chvaliti i Hospoda Boha. Rabota liš tohda jest polna i uspišna, jesli jest i dokončenna. Čtoby naša rabota uspišna byla, to bez blahoslovenija Božijaho dosjahnuti ne možno. — Sije blahoslovenije na vsi naši začaty roboty i na vsi naši predprijemstva obiščajet Spasiteľ počitatelam Jeho Svjatijšaho Serdca.

7. "Hrišniki najdut u Serdci Mojem istočnik i neizčerpajemoje more miloserdija."

Ňit takaho velikaho hrišnika na sviťi, ktoromu Isus Christos by ne prostil, jesli on pokajetsja. Jesli otvorim stranicy Jevanhelija, mnohi slučaji

najdem, hďi Isus Christos odpustil hrichi tym, kotory žalom vo serdcach ich prijšli ko Nemu. Isus Christos ko razslablennomu skazal: "derzaj čado, otpusčajutsja ti hrichi tvoji"; ko žeňi hrišnici hovoril: "vira tvoja spase ťa, idi vo miri"; ko druhoj žeňi poimannoj na prefubodžijanii, predložennoj na kamenometanije: "ni az ťa ne osuždaju, idi i otseľi ktomu ne sohrišaj"; ko Mytarju: "Zakcheje, potsčivsjaja sľizi, dnes' vo domu tvojem podobajet Mi byti, dnes' spasenije domu semu byst"; ko razbojniku že: "dnes' so Mnoju budeš i vo raji." Voistinnu neizmirimaja jest' ljubov i miloserdiije Christovaho Serdca.

O my hrišniki, idim ko Svjatomu Serdcu, čtoby miloserdiije najti u Neho i ot hrichov očistitisja.

8. Zimny duši stanut pobožnymi.

Velikoje čislo christianov živet vo duševnoj zimnoťi. Oni ne choťili by na viki propasti, no ni ot hrichovnych

radostej svita ne choťili by sovsim vozderžatisja. Oni odnu svičku zapalili by Hospodu Bohu, a druhu — choťa liš maleňku — diavolu i zabudut o slovach Spasiteľa, čo ne možno dvoim hospodam služiťi: i Bohu i mammoňi. Takim ľuďam bohosluženija vse zadolhi, svjaty propovidi skučny, cerkov to zimna, to opjať za horjača; hroši ich vystarčat dovoľno na zabavy, na parady, na naslaždenija, no oni sejčas stanutsja ubohimi žebrakami, kohda na chram Božij, na dobrodu ciľ treba by žertvovati, ili ubohoho spomoči. Oni by choťili do Carstva dostatisja, no samy ne trudatsja ili duže malo trudatsja o spasenii duš ich, čtoby Carstvo zaslužili.

Takii duši obisčajet Sv. Serdce navernuti iz širokoj dorohi svita na uzkuju dorohu, no do Carstva vedusčuju dorohu.

9. Pobožny duši dostanutsja na vysšuju stepen soveršenstva.

“Budite soveršenny, jako i Az so-veršen jesm”, hovorit Spasitel, i voz-zyvajet vsich nas zaimstvovati Isusa Christa vo takoj stepeni, vo jakoj stepeni my liš to dĭlati hodny. So-veršenstvo christianstva sostoit vo tom, čtoby čim meňše raz obraziti Boha hrichami i čtoby čim boľše dobrych učinkov soveršiti. Počitanije Sv. Serdca jest' najlučšoje sredstvo, ibo pomosč prichodasčaja ot Sv. Serdca privyknet nas ko tomu, jak protivostati iskušeniju i sľidovatel'no, jak otvyknuti ot hriš-nych privičkach, a so druhoj storony podajet najbolšuju podderžku i odu-ševlenije ko zapričineniju dobrych učin-kov i tak dvihatisja vse vysše i vysše ko obrazcu Isusa Christa.

10. Svjasčennikam podaju tu silu, čto i najbolšich hrišnikov privedut ko pokajaniju.

“Ne choču smerti hrišnaho, no da pokajetsja i imijet život vičnyj”, ho-vorit Spasitel i voistinnu Jeho sover-

šennaja robota zaključalasja vo tom, čtoby propadajusčii duši priversti nazad ko pokajaniju.

Čim vo bolšej miri otklonilasja dajaka duša ot Boha, tim težše ju ko Bohu priversti nazad. Čim tverđijšii suť duši virnikov, tim težša dušpastyrskaja robota i tim težše možno i do uspicha doйти. Siju duše-spasitelnu robotu vo bezhraničnoj miri obiščajet oblehčiti i uspišnoju zdilati Spasitel dľa tych svjasčennikov, kotory i samy suť revnymi počitateľami Sv. Serdca Isusovaho.

11. Vo Serdce Moje zapišu i nikohda ne vytru imena tych, kotory počitanije sije razprostraňajut.

Sii slova suť skazanny ne liš ko svjasčennikam, no i virnikam, ibo ne liš svjasčenniki, no i virniki mohut sije počitanije razprostraňati. Jak?! Majem svoju rodinu, svoich znakomych, svoich bližnikov, sosidov i pročich; razskažme im obiščanja, poznakomim ich so seju pobožnostiju, stremimsja

ich privedi vo členy obsčestva, pri-
kličme ich na učastvovanie vo oso-
bennych bohosluženijach vo česť Svja-
tijšaho Serdca i jesli liš odnu dušu
udast'sja nam privedi ko počitaniju
Svjataho Serdca, uže prevelikoje d'ilo
my soveršili. Takim razprostraňateľam
obisčajet Spasiteľ, čo nikohda o nich
ne zabudet.

12. Obisčaju, čo ti duši, kotory
čerez 9 misjacov, na pervuju Pjatnicu
misjaca nepreryvno prijdut do Sv.
Pričasčeniya, dostanut lasku posľidnoj
postojannosti, ne umrut bez im nuž-
nych Tain i Serdce Moje budet im
za pribižisče vo posľidnem mhnovenii.

Boľše ot toho uže i ne moh nam
Isus obisčati, ibo vo tych slovach
obisčajet nam Carstvo Nebesnoje počti
za dar'mo, vid' jak malo suť ti 9 pri-
časčeniya porovniteľno ko vičnomu spa-
seniju.

(Obširňišoje objasnenije možno najti o sem
obisčaniju vo zahlavii, "Velikoje devjatodnevice" —
na 145-oj storoni sej knihi.)

2. — Počemu počitajem my Najsvjatijšoje Serdce Isusa Christa?

My počitajem, umolajem i slavo-
slovľajem Najsvjatijšoje Serdce Isusa
Christa pro tuju velikuju ľubov, ko-
toroj Serdce Isusa tak ľubilo i ľubit
nas ot pervaho mhnovenija Jeho su-
ščestvovanija.

Iz ľubvi ko nam, Spasiteľ naš stal-
sja ubohoj, bezpomosčnoj dítinoj.

Iz ľubvi ko nam, Spasiteľ naš ci-
lyj svoj život prebyl vo roboti i vo
ubožestvi; učil ľudej i tvoril čudesá,
uťišajusče i vyzdorovľajusče svoich ľu-
bimych, kotory byli bezpomosčny ľude,
jak i my.

Iz ľubvi ko nam, Spasiteľ naš pe-
redalsja strašnym stradanijam i poni-
ziteľnoj smerti i ostavil nam vsi svoi
bezkonečny zasluhi.

Iz ľubvi ko nam, Spasiteľ naš
osnoval Svjatuju Cerkov' so vsimi jej
sredstvami spasenija i prihotovil nas

na nebo, na místo našoj budusčoj radosti i slavy.

Iz ľubvi ko nam, Spasitel' náš, nezadovolivšesja so vsim ěim, poručil nam svoje Najsvjaťijšoje Serdce so vsimi skarbami Jeho ľubvi; ostavil On nam svoje Serdce ne liš jako obrazcevyj znak, no svoje istinnoje, pravdivoje, susčestvitel'noje i živusčoje Serdce, kotoroje ožidaja — ožidajet naše umolenije vo darohranitel'nici na Prestoli. Ostavil nam švoje Serdce, kotoroje bijet za nas vo Svjatoj Evcharistii, kotoroje otdajet samoje sebe nam vo Svjatom Pričasčeenii i kotoroje vo Sv. Liturgii (Sv. Služby) ježednevno žertvujetsja za nas Nebesnomu Bohu Otcu.

Toje samoje, istinnoje Serdce, poručeennoje nam vo Svjatoj Tajňi Evcharistii, jest' sojedinenno so Ěilom i so Dušej, so Čelovičestvom i Božestvom, vo odnoj Božijej Osobi —

Boha-Čelovika nazývajú sa Isusa Christa.

Vo znak blahodarnosti našej za sŕ laski, **my dolžny** neterpelivo vykorystati vsjakuju možnosť, čoby **preukazati** Najsvätjšomu Serdca Isusa Christa, čo **my** ono **vzáimno ľubim**.

3. — **Ciľ Obsčestva Sv. Serdca Isusa.**

Ciľ seho obsčestva jest:

1. Sv. Serdce Isusa **ľubiti, počitati, umolaťi**;

2. **ľubov** Sv. Serdca ko ľuďom **vzáimnoj ľuboviju otplačati**;

3. Sv. Serdce **pereprošati** za ti mnohi neblahodarnosti i oskorbenija, kotorymi ľudi sije Serdce povsjudu, no najpače vo Tajni Sv. Evcharistii **znevažajut**;

4. čerez počitanije Sv. Serdca **ľudej dovesti** ko **boľšomu christianskomu soveršenstvu**.

4. — Jak statisja členom Obsčestva?

Jesli chočeš statisja členom Obsčestva:

1. Idi do tvojeho mistnaho otca duchovnaho "Upraviteľa" i prosi ot neho siju knihu, hďi na 4. storoňi jest i "Zapisnyj list", jaku vystavit dľa tebe on. Po tomu perečitaj sovistno: "Povinnosti členov." Jesli dačto ne razumiješ, prosi poradu ot otca-Upraviteľa.

2. Poprosisja ot otca-Upraviteľa, kohda maješ prijti vo cerkov na "Moleben", čtoby tebe do Obsčestva toržestvenno priňali.

3. Vo naznačennyj deň i čas pojavisja u cerkvi i spokojno ožidaj, poka tebe otec duchovnyj Upraviteľ ne zovet po imeni. Jak ťa pozvali, pristupi počtiteľno i kořina-preklonše požertvuj-sja Sv. Serdcu sľidujusčimi slovami:

"O Božestvennoje Serdce Isusa. Tebi posvjasčajusja soveršenno. Amiň."

5. — Povinnosti členov Obsčestva Sv. Serdca Isusa Christa.

1. Členy Obsčestva dolžny každýj deň pomolitisja: 1 "Otče naš", 1 "Bohorodice Divo", 1 "Virusu" i dodati siju koroteňku molitvu:

Sladčajšoje Serdce Isusa mojeho, daj, čtoby ja Ťa vsehda lučše ľubil (-a). (300 dnevnyj otpust.)

2. Členy Obsčestva da usilujutsja každu pervuju Pjatnicu ili Ned'ľu mišjaca otkončiti duže sovistno Sv. Spovid', pristupiti ko Sv. Pričasčeniju, na Sv. Liturgii i na drugih bohosluženijach prisutstvovati i tam pobožno molitisja.

3. Členy Obsčestva dolžny osobno posvjatiti Prazdnik Sv. Serdca Isusa Christa (raz vo roku) tak, čto vo sej deň otkončat sovistno Sv. Spovid', pristupľat ko Sv. Pričasčeniju, prisutstvujut na Sv. Liturgii. Prazdnik Sv. Serdca pripadajet vsehda na tre-

tuju (3-uju) Pjatnicu po Sošestvii Sv. Ducha.

4. Členy Obsčestva da budut pri-
tomny vo cerkvi **každu pervuju Pjat-**
nicu ili Neđilu misjaca, kohda po
Sv. Liturgii, ili vmisto Večerni, kon-
čitsja “Moleben” ko Najsv. Serdcu
Isusa Christa.

5. Členy da moľatsja vzaimno odin
za druhaho i najpače za usopšich čle-
nov Obsčestva, jak to dīlajet i hlav-
noje Obsčestvo vo Rimi, hđi každyj
misjac tri (3) Sv. Liturgii “o usop-
šich” končatsja za pomeršich členov
seho Obsčestva. — Jesli ne suť pre-
pjatstvovanny, naj pojavľatsja na po-
choronach udov ili udkiň Obsčestva.

6. Členy Obsčestva da starajutsja
siju pobožnost' razprostraňati i priobri-
vati novych členov dľa Obsčestva.
Samy že da starajutsja, prebyvajusče
vo duševnoj i tělesnoj čistoti, vo po-
nižennosti i smirenii, druhim ľuďam
dobryj primir dati i tak sebi i vo

poľzu druhich čim boľše blahodati (laski) priobristi.

Zamičanije: Kto sii povinnosti ne skončit, ne sohrišit; no jesli sii povinnosti opustime, sokľučenny so sim obsčestvom laski i **otpusty** ne možeme polučiti.

Kto čerez 1 misjac pro ľinivstvo, lehkomyślenno molitvy pod 1. točkoju zaznačenny ostavil, iz obsčestva vystuplennym sčitajetsja.

6. — Otpusty Obsčestva Sv. Serdca Isusa Christa.

I. Otpusty dľa členov Obsčestva.

A. — Polnyj otpust mohut priobristi členy vo sľidujusčii dni:

1. Vo deň stuplenija vo členy Obsčestva.

2. Vo Prazdnik Sv. Serdca Isusa (vo treťuju Pjatnicu po Sošestvii Sv. Ducha).

3. Vo každuju pervuju Pjatnicu ili Nedľľu misjaca.

4. Každýj misjac vo odin voľno izbrannyj deň.

5. Vo čas smerti, jesli sokrušenym serdcem žalujem za hrichi i imja Isusa na pomosč prizyvajem ili choťa liš na Neho podumajem.

6. Vo sľidujusčii prazdniki:

Vo pervyj deň Roždestva Chri-
stova.

Vo Velikij Četver.

Vo Nedělu Voskresenija.

Vo deň Voznesenija.

Vo deň Roždestva Preč. Ďivy
Bohorodicy.

Vo deň Blahovisčenija Prečistoj
Ďivy Bohorodicy.

Vo deň Začatija Svjatoj Anny
(Preneporočnoje Začatije Bohomateri).

Vo deň Stritenija.

Vo deň Uspenija Bohorodicy.

Vo deň Sv. App. Petra i Pavla.

7. Vo tii šest' Pjatnicy i Neděli,
kotory predšestvujut Prazdnik Svjataho
Serdca.

8. Vo deň intronizácii.

9. Každý rok raz, vo deň obnovenia inthronizácii.

10. Každý misjac raz, jakij ježdneвно pomolitsja “Udovletvoriteľnoje umilenije.....” (Storona 42.)

Uslovija na priobritenije polnaho otpusta. — Členy vo vysše naznačenny dni dolžny:

a) Vyspovidatisja.

b) Pričasčati.

c) Na namirenije Sv. Otca pomolitisja najmeňše 1 “Otče naš”, 1 “Bohorodice Divo”. (Namirenije Svjateljšaho Otca ješč: razprostranjenje chrištianskoj viry, obrasčenie nevirnikov i jeretikov.)

B. — Častočnii (ne polny) otpusty mohut priobristi členy:

1. 30 ročnyj i 40 raz četyridesjattednevnyj otpust:

a) Vo tri prazdničny dni Roždestva Christovaho (t. j. na samoje

Roždestvo, na Sobor Preč. Ďivy Marii i na deň Sv. Stefana.)

b) Vo prazdnik Obrizaniya.

c) Vo prazdnik Bohojavleniya.

d) Ot Velikoj Pjatnicy do Neděli Ftominoj každý deň.

e) Ot Neděli Sošestvija Svjataho Ducha do Neděli Vsich Svjatyh.

2. 25 ročnyj i 25 raz četyridesjaťdnevnyj otpust: vo Nedělu Cvitonosija.

3. 15 ročnyj i 15 raz četyridesjaťdnevnyj otpust: vo Navečeriye (viliju) Roždestva Christovaho.

4. 10 ročnyj i 10 raz četyridesjaťdnevnyj otpust: vo každý deň Sv. Četyredesjatnicy (t. j. Vel. Posta.)

5. 7 ročnyj i 7 raz četyridesjaťdnevnyj otpust:

a) Vo devjať (9) dňach predšestvujusčich Prazdnik Sv. Serdca.

b) Vo dni prazdničny Prečistoj Ďivy Marii i 12 Apostolov, kotory dni vo sem spisku jesče ne byli spomjanuty.

c) Vo četyri (4) Neđifi, kotory predšestvujut Prazdnik Sv. Serdca.

6. 60 dnevnyj otpust za každyj, buď jakaho roda, dobryj ili milostivnyj učinok.

Uslovija na priobritenije častočnych (ne polnych) otpustov. — Členy vo vysšenaznačenny dni (izjavše pod 5 i 6 točkami) dolžny:

a) Posititi Cerkov Obsčestva (takuju cerkov, hđi jeť Obsčestvo Sv. Serdca).

b) Vo cerkvi na namirenije Svjatijšaho Otca pomolitisja. Kto cerkov obsčestva po dajakoj praviľnoj pričiňi posititi ne možet, dolžen vmišto toho dajakij dobryj učinok soveršiti po sovitu svojeho otca duchovnaho (ispovidateľa).

II. Otpusty dľa virnikov, kotory ne suť členami Obsčestva Sv. Serdca.

Polnyj otpust mohut polučiti i ti virniki, kotory choťa i ne suť členami

Obsčestva, **jesli vo dni** izčislenny na 139—141. storonach sej knižečki, pod točkami 2., 6., 7., 8., 9. i 10. ispolnat slidujusčija uslovija:

a) Posisčat cerkov, hdi jest Obščestvo Sv. Serdca.

b) Vyspovidajutsja.

c) Pričasčajut.

d) Na namirenije Sv. Otca pomolatsja choťa liš najmeňše 1 “Otče naš” i 1 “Bohorodice Divo”.

Častočny (ne polny) otpusty mohut priobristi, jaki i ne suť členami Obsčestva:

1. 7 ročnyj i 7 raz četyridesjatdnevnyj otpust:

a) Kotory pritomny suť na Prazdnik Najsv. Serdca Isusa, koli “Udovletvoritelnoje umolenije.....” (stor. 42.) otkončivajetsja.

b) Vsi členy odnoj familii, jaki so sokrusčennym serdcem pritomny suť na obrjadi intronizacii.

2. 300 dnevnyj otpust:

a) Kotory hdi-nibud' otkončat "Udovletvoritel'noje umolenije....." (st. 42.) Najsvjaťišaho Serdca Isusa.

b) Vo deň ročnaho obnovlenija intronizacii.

Primičanije: Vsi tut izčislenny otpusty mohut byti obitovanny (offero-vanny) i za usopšich, t. j. za duši terplaščii vo čistilisči.

7. — Velikoje Devjatodnevijs vo čest' Najsv. Serdca Isusa Christa.

Čto rozumijem pod "devjatodnevijem"?

Pod devjatodnevijem rozumijem takuju pobožnosť, kotoruju končim čerez devjať dnej.

Čto jest' "velikoje devjatodnevijs"?

Velikoje devjatodnevijs jest' ta pobožnosť, kotoru končim vo devjať pervii Pjaticy devjať nepreryvnyh misjacej odin za druhim vo čest' Sv. Serdca Isusa Christa.

Jak treba velikoje devjatodnevijskončiti?

Velikoje devjatodnevijs tak končitsja, čto za devjať misjacy nepreryvno, každuju pervuju Pjatnicu misjaca virniki pristupajut ko Sv. Pričasčenijsu po smyslu namirenija Sv. Serdca Spasitelja. Po soveršeniju Pričasčenijsa sovitujetsja pomolitisja: "Vručitelnuju molitvu", na 62-oj storonni sej knihi.

Otkuda proischodit pobožnosť "velikaho devjatodnevija"?

Pobožnosť osnovajetsja na tom obiščanii Isusa Christa, kotoruju Spasitel izjavil Sv. Margareti priblizitelno sľidujusčimi slovami: "Iz črezmirnaho miloserdija Mojeho Serdca obiščaju tebi, čto vsemohusčaja ľubov Mojeho Serdca podajet lasku posľidnaho pokajanijsa tim ľuďam, kotory vo devjať pervy Pjatnicy vo devjať sebi sľidovatelnych misjacach pristupľat ko Sv. Pričasčenijsu: oni ne umrut bez Mojej laski ni bez tych Sv. Tajn, kotory im nužny bu-

dut, i Moje Božije Serdce budet ich pevnym pribižiščem vo posľidnom mhnovenii.” (Pis'ma Sv. Margarety. Tom II., storona 82.)

Počemu nazyvajem sije devjatodnevije “velikim”?

Ibo prevelikoje jest' obisčaniye Isusa Christa i preveliki suť laski, kotory možem polučiti, jesli siju pobožnosť končim. Možem smilo skazati, najbolšaja jest' ta laska, jesli čelovik vo mhnovenii smerti čistoju i blahodatiyeju polnoju dušoju možet pojavitisja na druhom sviťi pered spravedlivym Bohom-Sidijeju. Ot hodiny smerti zavisit cilaja naša vičnosť! Jesli smert' naša dobra budet, cilaja vičnosť naša svitla, radostna, spasenna budet. Jesli smert' naša plocha budet, vičnoje mučenije, vičnaja propast', vičnoje peklo ožidajet nas. Posľidnuju lasku pokajaniya obisčajet Spasitel' tym ľuďam, kotory sije velikoje devjatodnevije smi-

rennoju dušeju i christianskoju dovirstijeju končat.

Na čto nado uvažati pri končeniju devjatodnevnaj pobožnosti?

1. Susčestviteľnoje, neobchodimoje dilo jest', čtoby my za 9 misjacy odno za druhim 9 raz Pričasčalisja vo pervuju Pjatnicu misjaca.

2. Nado uvažati na to, čtoby ne vo bud' jakuju Pjatnicu, no vo pervuju Pjatnicu misjaca soveršilosja pričasčenie. Jesli pervaja Pjatnica pripadet na Vel. Pjatnicu, tohda pričasčenie ostavitsja, ibo po zakonu Sv. Materi Cerkvi vo Velikuju Pjatnicu ni Sv. Liturgija ne soveršajetsja ni pričasčenija nit. Po mňiniju najizvistnijšich Učitelej Cerkvi, my možem rjad pričasčenij prodolžati vo pervuju Pjatnicu sľidujščaho misjaca tak, jak by rjad pervych devjať Pjatnic ne byl prerval'sja. Vid' Serdce Isusa znalo uže na pered, čto vo Velikuju Pjatnicu my po za-

presčeni ju Cerkvi ne možem pričasčatisja.

3. Pričasčeni ja možno načati vo bud' kotoryj misjac hoda. No jesli choťa liš odin raz propustitsja pričasčeni je vo pervuju Pjatnicu misjaca (izjavše Velikoj Pjatnicy, o ktoroj bylo slovo pod 2-oju točkoju), sovitujetsja velikoje devjatodnevie (9 misjačnoje pričasčenie) z nova načati.

4. Deň pričasčeni ja po opredělenym slovam obiščani ja, **jest' pervaja Pjatnica misjaca**; sľidovatel'no pričasčeni je na sľidujusčuju Nedělu pereložiti ne možno.

5. Pričasčeni je nado končiti po namireniju Sv. Serdca, t. j.: **dostojno**, vo položeniju blahodati. Okremnaja **Spovid'** ne jest' predpisanna; no tot, kto nachoditsja vo stavi smertel'naho hricha, dolžen na pered vyspovidatisja prjamo proto, ibo liš dostojnoje pričasčeni je jest' važnoje (platnoje). No spovid' ne musit byti skončenna

prjamo vo pervuju Pjatnicu, no vo bud' jakij deň; možem vo Četver, vo Seređu i proč.

6. Sovitujetsja pričasčeniya **obitovati osobenno** vo čest' Sv. Serdca Isusa i vo udovletvorenije za hrichi ludej; no sije namirenije už i tak molčalivo (ticho, t. j. bez osobennaho vyraženiya) vmisčajetsja vo namireniju otkončeniya velikaho devjatodneviya i proto **ne trebujetsja** žadnaja osobennaja molitva ili osobennoje požertvovaniye. No **sovitujetsja** otkončeniye dajakoj molitvy, jakaja jest' na pr.: 1-a ili 2-a molitva vo "Molebni" (na 56. storožni sej knihi). Kromi spomjanutaho namirenija možno obitovati pričasčeniya i na druhoje dajakoje dobroje i pozvolennoje namirenije. (Na pr.: za polučeniye dajakoj laski, za navernenije hrišnika, za vyzdorovenije, za usopšich i pr.)

7. Kto velikoje devjatodneviye raz otkončil, razumijetsja možet otkončiti i vtoryj raz, daže **bolše raz** i jest' pev-

no, čto so tīm jesče lučše možet obezpečiti sebi lasku posłidnaho pokajanja, koroje Isus vyrazno vyskazal vo velikom obiščanju. Uže i **blahodarnost'** z našoj storony napominajet nas na to, čtoby my za tu bezhraničnuju lasku i bolše raz ispolnili toje uslovije, koroje sravnitel'no jest' maleňkóje i koroje ispolniti sravnitel'no jest' lehkim d'ilom.

Primičanje: Velikoje devjatodne-vije možet končiti buď kto, i ne dolžen byti členom Obsčestva Sv. Serdca Isusa Christa. Laski polučit i tak, liš da ispolnit uslovija.

* * *

Našlisja i najdutsja ľude, kotory ne virujut vo tom, čto Isus ispolnit svoje obiščanje, t. j. čto podast' lasku posłidnaho pokajanja dľa tich, kotory velikoje devjatodne-vije končat, ibo tak hovorjat: za 9 pričasčeniya polučiti vičnost' ne vozmožno! Druhije že na

oborot nepravilno i lehkomyslenno až za nadto hovorjat, ibo nerazumitelno sja predstavljajut sebi d'ilo: Pojdu, skonču 9 pričasčeniya vo pervy Pjatinicy 9 misjacej, a potom vira tuda, vira sjuda, ne budu sja starati bolše so zapovidami Boha, vid' i tak znaju so bezuslovnoju točnostijeju, čto ja mušu spasen byti!

Čto majem otvičati na taki besidy?

Samopoňatno, čto kto by tak razumil sije velikoje obisčaniye, to by strašno ošibalsja (mylilsja) i by sja nađijal vo takich "obisčaniyach", jaki Spasitel' nikohda, nikomu i nihdi ne zd'ilal.

No sije jest' pravdivoje značeniye seho velikaho obisčaniya!! Slova Isusa Christa ne obisčajut bezuslovnuju pevnost' o tom, čto my zaslužim blaženuju smert', i proto sija nauka vo ničim ne protivitsja učeniju Cerkvi, kotora hovorit: čto žaden čelovik na pered ne možet byti bezuslovno (ab-

solutno) pevnýj vo tom: ačej umret on vo stavi blahodati ili ňit. (Sobor Tridentijskij). Vid' my uže i proto ne možem byti sovsim (absol'utno) pevný o polučeniju blažennoj našoj smerti, ibo my nikohda ne možem znati bezuslovnoju pevnostijeju, ačej my ispolnili predpisanny uslovija, ačej my voistinnu nachodimsja vo stavi osvjasčajusčoj blahodati, ačej my vo stavi osvjasčajusčoj laski soveršili sii pričasčeniya i proč. To my samy o sebi sovsim pevno znati ne možem, to perevyšajet naši sily, to liš sam Hospod' Boh znajet sovsim pevno. No ne zabud'me: obiščaniye Isusa jest' priklučennoje ko uslovijam, i proto zapričinajut polnuju, no iz daleka ne takuju pevnost', ktoruju sovsim bezuslovnoj (absol'utnoj) možno by nazvati.

Kromi seho my by mohli otvititi na siju težkost' i tak, čto jesli by Boh i bezuslovnoju pevnostijeju obi-

sčal nam lasku opraviđanja na čas smerti, i tohda my ne možem mati sovsim bezuslovnuju pevnost' o našom vlastnom voľnom **sorabotanii**, sođijstvii. Viđ my ko polučeniju laski sorabotati dolžny, my lasku zaslužiti dolžny.

No moh by dakto skazati: jak iz prežnych slov vidno, vo konci koncev i tak ne pevnoje jest' sije obiščaniye?! Na se otvičajem: Jak by ňit! My tut obširno teper' ne možem objasňati, čto ponimajut bohoslovy pod "uslovnoj" i "bezuslovnoj" (absol'utnoj) pevnosti-jeju, no to skažem: velikoje obiščaniye ne **podajet bezuslovnuju**, no **podajet polnuju npravstvennuju** pevnost', i proto tot, kto končit 9 misjačnuju pobožnost', ne možet ožidati **pyšnym i nadutym očekovanijem**, no možet ožidati **polnym christianskim dovirijem** to, čto Svjatoje Serdce ne vykličet jeho vo stavi hrišnom i bez pokajaniya iz seho svita. Jesli takoje dakto dumal by, čto posľi soveršenija 9 pričasčenij možet svo-

bodno hrišiti, vid' i tak budet spa-
sen i proč. — mozet sovsim ubizden
byti vo tom, čto i tii 9 pričasčeniya
ne skončil dostojno i proto ne ispolnil
usloviye obiščaniya i sjak obiščaniye
dla neho ne mozet byti važnoje
(platnoje).

8 — Maloje Devjatodneviye
vo čest' Najsv. Serdca Isusa Christa.

Maloje devjatodneviye jest' pobož-
nost', kotoruju končim vo čest' Najsv.
Serdca Isusa Christa i so tim nami-
renijem, čtoby vyprositi i polučiti da-
jakuju osobennuju lasku ot Svjataho
Serdca, na kotoruju my potrebnost'
majem.

“Malym” nazyvajem sije devjato-
dneviye vo protivopoložnost' ko “veli-
komu devjatodneviyu”, o ktorom ob-
jasnenije danno na poperednych sto-
ronach sej knižočki. — “Malym” mo-
žeme nazvati siju pobožnost' i proto,
ibo meňši suť uslovija, kotory my

dolžny ispolniti a siju pobožnosť za korotšij čas možem otkončiti. Možem nazvati siju pobožnosť i “obyčajnym devjatodnevijem”, ibo obyčajno ono deržit za 9 nepreryvnych dnej i ko soveršeniju sej pobožnosti ne trebujut-sja žadny **osobenny** Sv. Materiju Cerkvoju predpisanny molitvy ili bohosluženija.

Jak nado maloje devjatodneviye končiti?

1. Maloje ili obyčajnoje devjatodneviye končitsja za **devjať (9) nepreryvnych dnej**. Ne dīlajet raznicu, vo jakij deň začnem pobožnosť (vo Nedīľu, vo tyždnevyj deň ili vo dajakij Prazdnik), važno liš to, čtoby my za devjať dnej odin za druhim nepreryvno končili pobožnosť.

2. Maloje devjatodneviye možet buď kto končiti sam i to častno (privatno); možno končiti doma, ne nužno molitvy končiti vo cerkvi.

3. Končeniye seho malaho devjatodnevija liš na toľko privjazujet Cerkov ko molitvam, na skoľko liš tohda uđilajet otpusty, jesli takija molitvy molimsja, kotory suť udobrenny ňikim Cerkovnym zakonnym Praviteľstvom. (Takija udobrenny molitvy osobenno napisanny dľa malaho devjatodnevija možno najti na 66—107. storonach sej knižečki.)

4. Maloje devjatodnevije končim sľidujusčim sposobom:

a) Obdumanno perečitajem na každyj deň devjatodnevija vyznačennoje “Razmyšlenije”, a po tom so userdijem pomolimsja tuda napisannuju “Molitvu”.

b) Za devjať dnej na každyj deň ješť vyznačenno odno “Razmyšlenije” i odna “Molitva”. — Boľše ne nužno končiti, no meňše ne budet dovoľno.

c) Pod tečenijem devjatodnevija jesli chočem priobristi i otpust, my

dolžny otkončiti **Spovid'** i **Pričasčenie**. (Spovid' i Pričasčenie možem skončiti vo bud' kotoryj deň pod čas pobožnosti.)

Primičanie: Maloje devjatodneviye možet končiti bud' kto, i ne dolžen byti členom Obsčestva Sv. Serdca Isusa. Otpusty udilenny i tak polučit, jesli ispolnit uslovija.

Jakii otpusty možem priobristi so malym devjatodnevijem?

So obyčajnym ili malym devjatodnevijem vo čest' Sv. Serdca Isusa možem polučiti sledujuščii otpusty:

1. **300 dnevnyj** otpust na každyj deň devjatodnevija. (Razom 2700 dnej za devjať dnej.)

2. **Polnyj** otpust raz vo roku, jesli devjatodneviye končim po slučaju Prazdnika Sv. Serdca Isusa. (Prazdnik Sv. Serdca Isusa pripadajet na treťuju Pjatnicu po Sošestvii Sv. Ducha. Po semu slučaju devjatodneviye tak nado

končiti, čtoby Prazdnik Svjataho Serdca sovpadal so odnym iz bud' koto-rych dneŭ devjatodnevia.) — **Uslovija:** Vo Prazdnik Sv. Serdca nado: a) vyspovidatisja, b) pričasčati, c) na namirenije Svjaťiššaho Otca pomolitisja.

3. Polnyj otpust raz vo roku (kromi Prazdnika Sv. Serdca), jesli bud' kohda vo roku otkončim devjatodnevia.

Uslovija: Vo tečenii devjatodnevia ili vnutri 8 dneŭ posli zaključenija devjatodnevia nado: a) vyspovidatisja, b) pričasčati, i c) na namirenije Svjaťiššaho Otca pomolitisja. (Pij VII., 1813. — Pij IX., 5. Jan., 1849. — Pij IX., 26. Nov., 1876.)

Primičanije: Razumijetsja, čto devjatodnevia možem, kromi vysšeskazannyh vremen, končiti bud' kohda ili bud' skolko raz, no polnyj otpust pod sim titulom polučiti ne možem.

Primičanije dľa dušpastyrej: Maloje devjatodneviye možno končiti i **sovoкупno** so cilym virnym narodom. — Sovitujetsja poderžati sľidujusčij spob:

1. Každyj deň za devjať nepre-ryvnych dnej končitsja “Moleben” ko Najsvjatijšemu Serdcu. (Stor. 6.)

2. Vo vremja “Molebňa”, na konc otpravi sovitujetsja skazati Propovid’ propovidi zamištat “Razmyšlenije”.

3. Posľi propovidi dušpastyr’ d pomolitsja sovokupno so narodom “Molitvu” pripadajusčuju na kasateľnyj de malaho devjatodneviya.

4. Pročii časti “Molebňa” končatsj obyčajno

5. Sovitujetsja po skončenii “Molebňa” pered “Otpustom” otkončiti “Pismumoliteľnuju” ko Presvjatoj Evcharistii (Storona 22.)

6. Uslovija dľa polučeniya otpustov dolžny točno sobľustisja prjamo

tak, jak to vysše na 141-oj storoně izčislenno.

9. — O intronizacii, to jest: o položenii na tron Božestvennaho Serdca Hospoda našeho Isusa Christa po našich domach.

Holova našoj Cerkvi — Svjaťišij Otec Papa Rimskij — želajet, čtoby naši familii vybrali sebi za svojeho Hospoda i Carja Isusa Christa i postavili Jemu vo familii Tron, hďi majut Jeho počitati i ot Neho milosti a poblahoslovenija prijimati.

Kohda Isus Christos pojavilsja Margareti Marii Alacoque, skazal jej i to: "Poblahoslovľu tii domy, vo kotorych obraz Mojeho Serdca vyvisjať i budut čestovati." — A smotri! sija žadost' Hospoda Isusa do seho času ne byla ispolnenna, i proto sam Isus otkazujet — čerez odnaho svjataho svjasčennika — vsim katholičeskim familijam, čtoby Jeho želanije

ispolnili i sjak učastnikami sja stali Jeho svjataho poblahoslovenija. — Čujte korotku istoriju!

O. Maftej Crawley, rodom iz Peru (Južna Amerika), člen tak Obsčestva Najsv. Serdca Isusa, jak i Preč. Ďivy Marii, roka 1907-ho na rozkaz svoich ěikarej vybralsja do Europy, čtoby tam hľadati ľičenje svojej ťažkoj vnutrennoj nemosči. On pošol do Parayle-Monial (hďi ležat mosči Sv. Margarety Marii Alacoque), hďi pered Oltarem Božestvennaho Serdca Isusa, padl na kolina i hluboko molilsja. Sejčas čuvstvoval, čto vo nem stalasja velika peremina. Boľi jeho perestali, a ěikary konstatirovali, čto cilkovito vyzdorovil. Koli on pered samym tym Oltarem Najsv. Serdca Isusa blahodarenije dal Vsemohusčomu, Isus Christos vyjavil jemu siju svoju žadost': "Želanije Moje jest', čtoby christianski familii ľipše čestovali Moje Božestvennoje Serdce; želaju, čtoby vo domach svoich po-

stavili Mňi Tron i naj počitajut Mene, jak Carja ciloho svita. Ja sije Moje želanije uže raz vyjavil Mojej služnici Margareti Marii Alacoque, no poneže ono jesče do seho času ne jest' ispolnennoje, a christianski familii dnes' bolše potrebujuť Božoj pomosći i poblahoslovenija, jak pered tym kolibud', proto žadaju ot tebe, čtoby ty pošol do svita, iz doma do domu, i vozbuždal christianski rodiny, čtoby Moje Serdce položili na Tron vo svojich domach."

O. Maftej Crawley iz Paray-le-Monial prosto do Rimu spišil rozpovidati Svjaťišomu Otcu, Pijovi X-omu, tak svoje čudesnoje vyzdravlenije, jak i želanije Isusa Christa. Svjaťišij Otec po jeho vysluchaniju skazal: "Jako namistnik Isusa Christa, tebi skažu i sim to i posylaju tebe, idi i holosi po cilom sviťi Sv. Jevanhelije, počitanije Najsv. Serdca Isusa i pobužďaj familii, čtoby položili na Tron vo svojich

domach Božestvennoje Serdce Hospoda Isusa, Carja ciloho svita, ktoromu jest peredanna vsjakaja sila tak na nebi, jak i na zemli.”

Cil' Intronizacii Božestvennaho Serdca.

1. — Isus Christos jest Carem vsich narodov i vsich vikov, i On žadajet sebi čestnoje misto i vo každoj christianskoj rodiňi. Chočet, čtoby christianski domy mali obraz Jeho Najsv. Serdca, i postavili Jeho — abo povisili — vo svojem domi, hďi Jeho majut počitati, čtoby mohli prijati veliki milosti, so jakimi chočet On zaplatiti za počitanije. Obraz Božestvennaho Serdca predstaviti nam dorohoho našeho Spasiteľa, kotoryj podajet nam svoju lasku. Pro sije chočet On byti vo našich domach počitajemyj i obľublennyj.

2. — Sija pobožnosť chočet, čtoby christianski familii Hospodu Isusu povinovalisja, Jeho posvjatili, i to: na

znak protestovania proti uraženiu i nedbalostej Jeho carstvom. Jesli mnohi nevirny familii proti Hospoda Boha burjat, Jeho zakony lamajut, naši christianski familii majut dati za sije Isusovi satisfakciju (udovetvore-nije, žadosťučinenije). — Jesli ne-
virniki kričat: “My ne chočeme, čtoby On nad nami panoval” — my majeme na sije odpovidati so silnijšim holo-
som: “Naj panujet nad nami — da prijedet Carstvije Tvoje!”

3. — Sija pobožnosť chočet, čtoby počitanije Božestvennaho Serdca ne ostalo lem vo Cerkvach, no čtoby pe-
rejšlo i do domov, čtoby členy familii polučili Jeho veliki milosti, utišenija i ukriplenija.

4. — Vo dnešnych časach škola majže povsjudu jest ne-christianska. Mnohi diti ne slyšat vo školi o Isusi ni odnoho slova. A vonka vo živoťi mnoho zloho vidat i čujut. Isus Chri-
tos že jest prijatelem ditej i to na-

mirjajet, čtoby roditeli pered očami Syna Božijaho vychovali svoi diti. Isus majet — jako solnce — svititi iz svojeho obraza vo každom domi, i vo lučach toho Božestvennaho solnca majutsja byti vychovanny dītočki familii.

5. — Sija pobožnosť chočet dostihnuti, čtoby familii povsjudu lipše i lipše poznavali Hospoda Isusa Carja i čtoby vo sebi novu i horjasču ljubov zapalili ko Nemu.

6. — Společnosť čelovičeskaho roda jest dnes' ot Hospoda Boha vo velikoj miri otorvata. Isus vo nej ne hospodstvujet tak, jak by to Jemu naležalo, čtoby panoval. Rodina že jest fundamentom, pervuju osnovuju čelovičeskoj společnosti; ibo cila ľudska společnost skladajetsja iz familii. Jesli taže poodinoki familii priznavajut Isusa za svojeho Carja, jesli budut prislučati Jeho prikazanija, čerez familii posvjatitsja cila čelovičeska společnost

i tohdy uzdravijetsja čerez ducha blahodati i čerez blahoslovenije, jakoje Isus svojim prijateľam poobisčajet.

Iz sich i podobnych pričín stavľajme Hospodevi našemu Isusovi Trony vo našich familijach. Zovim Jeho za Carja našeho i začínajme intronizaciju vo našich domach!

Praktičnoje prihotovlenije ko Intronizaciji.

1. **Deň.** — Na sam pered vyberte sebi deň, koli chočete Hospoda Isusa vo vašom domi na Tron položiti. — Jakij deň majeme vybrati? Vyberte dakotoryj svjatočnyj deň, na jaku dľaku majete. Abo vyberte dajakij znamenitij deň familii, prikladom: deň prisjahi, deň tezoimenija otca ili materi, deň pervaho pričastija diťati i taki podobny.

2. **Prihotovlenije.** — Pered intronizaciju odporučajetsja deržati “novenu”, to jest čerez devjať predchoďasči dni

pomolitisja toty molitvy, jaki nachodatsja vo sej knižki na storonach 66—107., a vo deň intronizacii prichoditi familii sovokupno ko Sv. Pričasčeniju.

3. **Otkončitel' otpravy.** — Poprosit uže pereže svojego vlastnoho Otca Duchovnoho, čtoby na vyznačennyj deň prijšol ko vam i intronizaciju so vami vjedno otkončil. Jesli vlastnyj Dušpastyr' ne možet sam prijti, tohdy zašlet vmisto sebe svojego vypomočnika. Tolko vo tom slučaju, jesli by absolutno ne možno dostati svojego svjasčennika, možet perevesti intronizaciju ili kotoryj-nibud' zakonnyj svjasčennik ili sama familija. Vo sem druhom slučaji molitvy otkončit otec ili mati, abo — jesli roditelej uže nit — najstaršij člen familii. — Jesli parochija jest duže velika i Dušpastyr' ili jeho vypomočnik ne možet vo každom domi otkončiti intronizaciju, tohdy Svjasčennik tolko vo Cerkvi otkončit osvjasčeniye Obraza Najsv.

Serdca Isusa, a roditeli samy otpravljajut totu milu ceremoniju.

4. **Obraz.** — Obstarajtesja o odpovidnom obrazi Božestvennaho Serdca. — Čto to značit "otpovidnýj"? To, čto majet byti ne cilkom maleňkij, jak prikladom, jakij majeme vo našich molitvennych knihach, no naj budet choťaj takoj velikosti, jaki suť tii obrazy, kotory u nas doma na stěni visjat. Jest to obraz vašeho duševnaho Carja i On majet byti vo vašom domi na Tron položennyj; to jest: položennyj na najkrasšoje, najperedňišoje misto, jak pervenstvo i podobajet nebesnomu Hospodevi. — Okremišnyj Tron ne potrebujetsja.

Povinnosti proizchoďasči iz Intronizacii.

Intronizacija prineset so soboju sliďujusči povinnosti:

1. — Poneže uznajete Isusa Christa, Syna Božaho, za svojeho Hospoda i duševnaho Carja, musite priznati,

čto potrebno vam poderžati rozkazy Božii, takožde i Sv. Materi Cerkvi.

2. — Dolžnosť vaša po christian-ski osvjatiti každu Nedělu, ibo sej deň jest pervostepennyj deň iz hroba voskressšaho Carja Christa. Idte tohdy po vozmožnosti vsi na Sv. Službu; sluchajte i pročii Sv. Otpravy. — Zdorova veselost' vo deň Nedělnyj, ot-spočinok, ne suť zakazanny, holovno po poludňu.

3. — Starajtesja o tom, čtoby vaša familija provadila istinnyj chri-stianskij život po prikľadu Svjatoj Ľamilii vo Nazaretu. Naj panujet meždu vami laska, terpezlivost', čistota, trudolubije; a pervostepenno majete po christianski vychovati vaši diti — tak slovom, jak i dobrym prikla-dom — osterehajasče ich ot zlych společnostej i ot hrišnych zabav.

4. — Raňši vaši molitvy otkončite. Vsi dnevny vaši trudy i roboty po-žertvujte Najsvjatijšemu Serdcu Isusa,

a jesli liš възможно, končite večerňu vašu molitvu vjedno. Sija molitva ne majet byti dolha, toľko naj budet pobožna. Sija molitva společna duže prijemna, jesli otbudetsja pered obrazom Božestvennaho Serdca.

5. — Pristupajte častijše ko Sv. Tajnam Pokajaniya i Pričastija. Jesli liš възможно na každu pervu P'jatnicu misjaca ili na druhi cerkovny svjata.

6. — Vo vseobsčom živoťi budte dobrymi greko katholikami. Zastupajte, braňte prava Nebesnaho Carja i Jeho Sv. Materi Cerkvi. Za viru vašu ne stydajtesja; vyznavajte ju virno i smilo! Žadnych bezbožnych ili inoho viroispovidaniya knih ne deržte, ne kupujte, ne čitajte! So neprijatelami Christa i Jeho Cerkvi ne majte žadnoho soobsčeniya!

7. — Slavnost' intronizacii ježeročno duže chosennoje obnoviti. Obnovlenije intronizacii uže ne musit byti vo pritomnosti Dušpastyrja; ot-

končiti môžete vy samy. A koli to majete zďilati? — Pobožny christiane obnovľajut intronizaciju i častijše; prikladom: na novyj rok, na tezoimenije otca ili materi, na Prazdnik Najsv. Serdca Isusa; najdutsja i taki dobry duši, jaki obnovľajut intronizaciju každyj pervyj Pjatok misjaca, takže i vo časach iskušenij, terpinij i smutka.

Primičanije: Obrjad intronizacii vo deržavach Europy prekrasno razvivajetsja i razširjajetsja povsjudu, jako ot vitra pohnannyj oheň. — Toľko odin prikľad: Vo Belgii odna familija za druhim zrobit intronizaciju. Ko sej ceremonii i slavnosti prikľikajet vsich svoich rodakov i prijatelej. Sjakij deň jest tym familijam voistinno prazdnikom. Často viditi na obchodach, štorach sjaki nadpisy: “Iz pričiny intronizacii obchod dnes’ zapertyj.” — A Hospod’ Boh sjaki familii i poblahoslovit; vo ich trapenijach uťišit; vo bidach ich spomosčestvujet; duši ich

milostami obdarujet. — Daj Bože, čto-
by i naš dobryj Russkij narod tut vo
Ameriki ne zostal hluchim na voz-
zvanije Božestvennaho Serdca i na
slovesa Sv. Otcev!

**10. — Nastavlenija dľa Duchovenstva
o zakonnom osnovaniju Obsčestva
Najsv. Serdca Isusa.**

1. **Upravitelem** Obsčestva Najsv.
Serdca Isusa vo poodinokich parochi-
jach jest' vsehda i isključitel'no mistnyj
svjasčennik.

2. Mistnyj dušpastyr', želajusčij
osnovati Obsčestvo u svojej parochii,
pis'menno da obernetsja ko Preosvja-
ščennomu Jepiskopu. Forma zajavlenija
da budet sľidujusčaja:

(Smotri storonu sľidujusču !)

Gr. Kath. Cerkov.....

(Patron Cerkvi)

VO.....

(Misto)

(Štat)

Preosvjasčennyj Vladyko!

Imiju česť pokornějše zajaviti Va-
šemu Preosvjasčenstvu, čto vo viren-
nom mñi prichodí namirjaju učrediti
Obsčestvo Sv. Serdca Isusa; prošu
činovstvenny šahi zdilati, čtoby Ob-
sčestvo po kanoničeskim pravilam bylo
vo Archiobsčestvo priklučenno.

Danno vo.....

dña.....misjaca

.....hoda.

Svjasč.....

Adress.....

.....

3. Nado obstaratisja o sľidujščich:

a) **O odnoj Ikoňi Sv. Serdca**, kotoraja na lahko dostupnom i vidi-mom misti vo Cerkvi dolžna byti vyloženna tohda, jak “Osnovatel’naja Hrammota” pribudet. (Pered siju Ikonu dolžny budut končitisja ježemisjačno publičny umolenija.) Jesli Obsčestvo imijet svoj vlastnyj Oltar, tohdy okre-mišnyj Ikon Sv. Serdca na sije ne potrebujetsja.

b) **O spisku Otpustov Obsčestva**; sej spisok sovitujetsja hďi-nibuď vo Cerkvi vyložiti.

c) **O odnoj knihi**, kotora budet služiti dľa imenoslova členov Obsčestva. Vo siju knihu dolžny zapisatisja: a) polnoje imja člena; b) vremja pristuplenija (deň, misjac i hod); c) slučajny pereminy (smert’, vystuplenije, vykľučenije i proč.)

Primičanija: a) Pri osnovaniju Obsčestva Sv. Serdca Isusa i prinimaniju

členov vo Obsčestvo ot členov **obovjazatel'noje členskoje trebovati ne voľno**; dobrovoľny žertvy mohut priňatisja i upotreblatisja dľa blahich cilej Obsčestva ili dľa lehšaho upražnenija dobrodijanij; sjakii žertvy slučajno možno sobrati vo vremena spoločnych molity. (Papa Kliment VIII., "Quacumque".)

b) Mistnyj upraviteľ - svjasčennik možet (no ne obovjazannyj) imenovati iz členov Obsčestva (ili mužeskaho ili ženskaho pola) odnaho ili dvoch **posmosčnikov**, kotory budut jemu na posmosč pri registrovaniju členstva, pri sobiraniju žertv dobrovoľnych vo vremena publičnych umolenij i proč.

c) Mistnyj upraviteľ zavidyvajet slučajno vo kassu Obsčestva prihodščimi hrošami; o dochodov i razchodov vedet točno knihu; pri konci každaho roka točnyj sčet sostavit o dochodov i razchodov i zašlet Holovnomu Upraviteľu Obsčestva. — Kontrollacija dochodkovej knihi mist-

naho upravitelja prinalležit vo kompetenciju mistnaho Ordinarija, kotoryj sije pravo ili sam ili posredstvom Holovnoho Upravitelja ili posredstvom osobennaho povirennaho upražňajet. — Dochody i razchody Obsčestva okremno dolžny vestisja ot dochodov i razchodov prichodskoj cerkvi; sii dva pomišati ne vol'no.

d) Čistaja zvyška kassy Obsčestva pri konci každyho hoda dolžna zaslanna byti Holovnomu Upravitelju Obsčestva; no jesli zvyška perevysšajet summu \$15.00, liš \$15.00 nado zaslati, ostaľnaja summa da ostanetsja vo kassi Obsčestva i da upotreblajetsja dľa blahich cilej mistnaho Obsčestva.

* * *

4. Mistnyj dušpastyr' posľi toho, čto polučil "Osnovatel'nuju Hrammotu" ot Jepiskopskaho Ordinarijata, da poznakomit virnikov so počitanijem Sv. Serdca Isusa, po krajnoj miri vo trech

Sv. Propovidach, no členov jesče da ne primumajet; thema dľa propovidej da zaključajet vo sebi: istoričeskij očerk sej pobožnosti; dogmatičeskoje susčestvo počitanija; 12 obiščanija Isusa Christa zďilanny počitateľam Jeho Najsvjatijšaho Serdca; ustrojstvo Obsčestva Sv. Serdca; povinnosti členov; velikocinny i velikočislenny otpusty udilenny dľa členov Obsčestva, i na konec oduševlennoje vozzvanije na stuplenije vo členy Obsčestva.

5. Posľi zakľučenija serii propovidej, t. j. posľi posľidnoj propovidi, dušpastyr' da vozzvet virnikov na to, čtoby čim boľšim čislom holosilisja na priňatije vo Obsčestvo. Jedinovremenno da obstarajetsja o tom, čtoby u dverej cerkovnych razdavalisja "Pristupny listki"; na razdavanije "Pristupnych listkov" možno upotrebljati i pomosč revnych virnikov, kotory sii listočki eventualno i po domach mohut roznesti. Virniki želajusčii stupiti vo členy Ob-

sčestva da podpišut sii listočki i da vozvratat ich dušpastyrju. (Možno u dverej cerkovnych postaviti odin jasčik dľa sobranija podpisannych listočkov.)

6. Posredstvom boľšekratnaho ohološeniya vo cerkvi da opredilitsja odin vyznačennyy deň i čas, kohda da otpravitsja toržestvennyj “Molebeň” ko Serdcu Isusa, i vo vremja seho Molebňa sobľudenijem predpisannych obryadov členy toržestvenno da prijmutsja vo Obsčestvo. (Smotri o sem 16-u storonu sej knihi.)

7. Da starajetsja mistnyj upraviteľ o otpovidnyh i odnoobraznyh otznačkach dľa prijatych udov ili udkiň.

8. Posľi priňatija mistnyj upraviteľ da zapišet imena priňatych členov vo knihu (imenoslov) Obsčestva, i kopiju imenoslova da zašlet Holovnomu Upraviteľu najpozdnějše pod tečenijem odnaho tyždňa.

9. Posli toržestvennaho osnovanija o slučajno pristupajusčich členach, takožde i o slučajnych pereminach (smert', vystuplenije, vyklučenije i proč.), **pol-ročnoje** zajavlenije nado poslati Holovnomu Upraviteľu 30-ho Junija i 31-ho Decembra.

Formu izjavlenija namirenija stupiti vo členy
Obsčestva Sv. Serdca Isusa smotri na
181-oj storoňi.

Obsčestvo Svjataho Serdca Isusa.

PRISTUPNYJ LISTOK.

.....
(misto)

.....
(deň, misjac, hod)

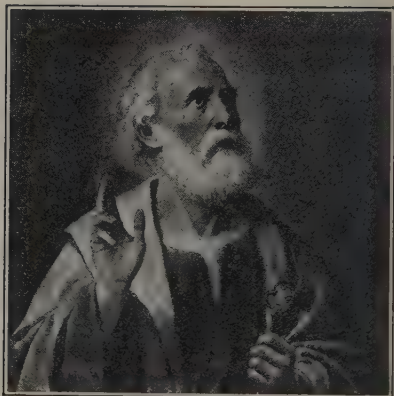
Vysokoprepodobnyj
Otče Duchovnyj!

Ja nižepodpisannyj (-a), že-
laju statisja členom (členkinoju)
Obsčestva Sv. Serdca Isusa. —
Prošu mene priňati. Ja obisčaju
sovistno ispolňati vsi členskija
povinnosti.

.....
(polnoje imja)

Adress.....

(číslo i ulica)

Царскій Химн.

Музыкальный текст (гимн) с нотами и русскими словами:

Где Пе-тра свѣ-та мо-ги-ла, Там зву-
чит мо-лит-ва ми-ла, Изъ устъ тысящъ и ты
ся-щъ, Химнъ раз-личныхъ ро-довъ людеи Бо-же!
Хри-сто-ста-го О-ца Христо-во на-мѣстни-ка!

IV. — ČASŤ.

PISNI K NAJSV. SERDCU SPASITEĽA.

SODERŽANIJE:

1. — K Tvoim Serdцу my prijšli....	184
2. — Z našoj zemlici.....	185
3. — Pered prestol.....	186
4. — Prijďit vsi do Mene.....	187
5. — Bože vičnyj.....	188
6. — Hľaň na nas, Bože.....	189
7. — Prijmi v' opiku.....	190

K Tvoému Serdce my prišli...

K Tvo-mu Serdce my prij-šli, Svo-ji serdca přinesli,
 U věnu žertůk na však čas, O I-su-se, Bo-že náš,
 Tvo-mu Serdce přisvja-čá-jem, Ťi-lo, du-si vše, čo
 ma-jem! Tvo-mu Serdce přisvja-čá-jem Fl-lo du-si,
 vše čo ma-jem!

Božoje Serdce vo ves' náš kraj,
 Laski struji izlivaj,
 Zapali vo nim svoj ohoň,
 Naj horit nim cilyj on.

Tvojemu Serdce prisvjasčajem
 Ťilo, dušu, vse čo majem!

Slavu Tvoju my budem
 Holositi vsim ľuďam:
 Siju premnohu ko nam
 Otkrovennu ot vikov.

Tvojemu Serdce prisvjasčajem
 Ťilo, dušu, vse čo majem!

Pered prestol

O. M. L.

Prvoino.

p Pe - red pre - stol - Serd - ca Tvo - ho
mf Pri - bi - ha - jem sčí - ro - dno;
f Tvo - joj lá - ski vši bla - ha - jem,
f Ru ki vzno - sim do ne - bes

Vysluchaj nas, o Isuse,
 I do Serdca prihorni,
 Ot napasti i bid vsjakich
 Nas za vsehda choroni.

Čuje samo Tvoje Serdce,
 Jak nedoľa nas hnetit,
 Slyš, Ono nas ne spomože,
 Kto-ž nas vo zly dňach zastupit?

Tak proto do Serdca Tvojeho
 My zvertajemsja vsi vo raz,
 Bud' milostiv nam vo provinach,
 Milostivym bud' dľa nas.

Daj nam sčiryj žal' i slezy
 I vsi hrichi nam prosti,
 Daj slaviti Svoje Serdce,
 Vo tym žitü i vo vičnosti.

Prijdit' vsi do Mene.

Missa. *G.M.L.*

Prij-dit' vsi do Me-ne, tak Hos-pod' vsy-va-ja, Ja is-toč-nik
 sčá-sťa, Ja ú-li-su vas, Ji vbi-ra-ti bu-du pot-čo-la
 pli-vu-čyj, I zem-šho ho-tru-du o-so-ľodž-u čas.
 Pri-stu-pim vsi do I-su-sa, Jo-ho Serd-cu sja vru-čim,
 O-ne pri-j-me: na-ši serd-ca- I ne-zhordit'
 ti čí-jím.

Prijdit' vsi do mene, vy zbožily serdca,
 Kotrym zemne sčaste vo temnyj skrilos' hrob
 A radost' nebesna tomu zasijaje,
 Kto liš pristupit tut do moich stop.

Pristupim vsi ko Isusu,
 Jeho Serdцу sja vručim,
 Ono prijmet naši serdca
 I ne zhordit ničijim.

Prijdit' vsi do mene, Ja na vas čekaju;
 Vo každy časi kliču, čtob vam lask podati,
 Každu slezu vašu i pros'bu prijmaju,
 Blahoslovenije na vas izlijati choču.

Pristupim vsi ko Isusu,
 Jeho Serdцу sja vručim,
 Ono prijmet naši serdca
 I ne zhordit ničijim,

Bože večnýj...

Luz. 22 no mf *a. m. l.*

Bo-že več-nyj vše-mo-hu-čyj, Tvo-ho Serdca.
čest, ho-fo-sim, O-čť na svja tyj přestol -- Tvoj
I serdca do Te-be vzo-sim.

Ty nedoľu našu znaješ,
Vo Tebi hľadájem počihu,
Prijmi-ž nas, Serdce Christove,
Ne ostav nas bez opiki.

Ne ostav nas, choť my hrišny,
Choť proviny naši mnohi,
Bud' laskavym dľa nas, Bože,
Vidiš dobre, jak my ubohi.

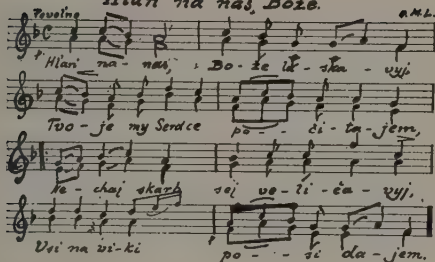
A Ty ubohich poľubil jes',
Ty dľa vsich nas posvjatilsja,
Ty ostavil nebes slavu,
Podňal hrišnych, ponizilsja.

Ty ubohim poruhannym,
Tridcjať i tri ľit prožil jes',
Vsi terpinija vzjal na sebe,
Nas ot smerti otkupil jes'.

Otkupil jes' Svojeju Kroviju,
Za nas dušu položil jes';
Na kresťi hor'kim stradanijem
Sčaste vičnoje vyslužil jes'.

Hlan' na nas, Bože.

Traveling *a.m.l.*

Hlan' na - nas, Bo - že ľá - ska - vyj,
Tvo - je my Serdce pò - - či - ta - jem,
le - chai skarb sei vo - ľi - ča - vyj,
Vsi na vi - ki po - - si da - jem.

Tebe serdečno dnes' prosim:
Prijmi, prijmi molby ot nas,
Tvojeho Serdca česť holosim
Virny sluhi na vsjakij čas.

Česť Ti i slavu spivajem,
O Serdce Boha vo Sioňi,
Uslyši nas, Ťa blahajem,
Ty svjatišij Car na troňi.

Buď milostiv nam, o Bože,
Daruj nam hrišnym proviny,
Tvoje Serdce nam spomože,
Ty Spas Hospod' vsich jedynyj.

O, čista Ťivo, Marije,
Tebe na pomoč vzyvajem!
Ty solodka nam naďija,
My vo pokrov Tvoj pribihajem.

Prijmi v opiku.

Mirno.

O. M. L.

Pril - mi vo - pi - ku nas - di - ti svo - ich.
Serdce I - su - sa nov - no lu - ba - vi,
Raz - hr - ji lu - ča - mi ser - ca stu - olenn - i,
Ty - bo jest solnce ne - boš ču - do - ve.

K Tebi pokorno vsi pribihajem,
 Pro hore naše Ty dobri znaješ,
 I každy lasku, jakoj prosim,
 Bože, Ty sčedro zavse sylaješ.

I kraj naš dobryj i narod virnyj
 Tvojej opici my poručajem,
 Serdce Isusa, pohlañ laskavo
 I prihorni nas, Tebe blahajem.

Koli-ž ternistu minem dorohu,
 Prijmi nas vo nebi, Serdce Christove,
 Čtoby na viki Tebe slaviti,
 Odna jedina naša ljubve.

HOLOVNOJE SODERŽANIJE:

- I. Čast' — Otpravy ko Najsvjaťišomu Serd-
cu Spasiteľa . . . 6—54
- II. Čast' — Molitvy, Raz-
myšlenija i Voz-
dychanija . . . 56—109
- III. Čast' — Nauki o Obsče-
stvi Najsv. Serd-
ca I. Christa . 112—181
- IV. Čast' — Pisni ko Najsv.
Serdcu Isusa . 184—190

Knihopečatňa

"Sobranija Gr. Kath. Cer. Bratstv"

Prosvita-Enlightenment

611 Sinclair St. McKeesport, Pa.

1929.

W9-CRV-029